СУБОТА, 22 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ №№ 243-244 (4243-4244)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Коли припинемо вирубувати зелені насадження

в парках і скверах Києва для елітних новобудов та офісно-розважальних комплексів?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ледь не щодня в столиці та в заповідних зонах міста люди страйкують і пікетують владні установи, щоб домогтися заборони знищення зелених зон і хаотичної забудови їх елітними висотками, а ще більше — офісно-розважальними комплексами. Ось і вчора у столиці відбувся марш безпартійних громадян на захист давнього Києва. Люди пікетували секретаріат Президента України й вимагали, щоб влада вжила рішучих заходів проти варварської забудови міста, як казали учасники мітингу. «Я задихаюсь! Припиніть вирубувати парк-сквер!»(Дарниця, вул. Попудренка, 6), «Знищення парків Києва — злочин!», «Парк на вул. Уманській — наш зелений захист!», «Батьки садили парк — не дамо його під ніж!» — ось неповний зміст транспарантів, які тримали пікетувальники.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Газопровід запрацює у 2010 році

Росія, Казахстан і Туркменистан підписали угоду про Прикаспійський газопровід, яка передбачає спорудження трубопровідних і транспортних артерій вздовж східного узбережжя Каспію. Угоду підписано у Москві у присутності президентів Росії та Казахстану Володимира Путіна та Нурсултана Назарбаєва, передає РІА Новости.

Прикаспійський газопровід повинен бути запущений не пізніше кінця 2010 року, заявив глава Мінпроменерго РФ Віктор Христенко. За його словами, підписана угода — це можливість задіювати ресурси Туркменистану, передусім ті, що лежать на Каспійському шельфі. З другого боку — можливість задіювати ресурси Казахстану, що знаходяться уздовж цієї траси. Передбачається, що на рік через газопровід перекачуватимуть близько 20 мільярдів кубометрів.

Речі Сержа Лифаря поповнять музей

Національному музею історії України через Постійного представника нашої країни в ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві Євгена Бершеду було передано близько 300 предметів. Вони належали відомому митцю, хореографу і педагогу Сержу Лифарю. **Як повідомляє УНІАН**, серед переданих предметів — книги, нагороди, пам'ятні медалі, особисті речі майстра, у тому числі й ті, що супроводжували його все життя. У церемонії взяв участь міністр закордонних справ України Володимир Огризко. Він зазначив, що завдяки українській дипломатії до країни повертаються дорогоцінні скарби наших співвітчизників, які через ті чи ті історичні обставини були змушені залишити батьківщину. Раніше вдова С. Лифаря передала в дар Національному музею історії також частину мистецької спадщини та особистих речей відомого митця.

Термінал є, а дороги немає

На Закарпатті в пункті пропуску «Ужгород» збудовано вантажний термінал. Цей об'єкт зводився словацькими будівельниками 16 місяців. На його будівництво Єврокомісія виділила 3 млн. євро. Споруджено вантажну ділянку пункту пропуску, двоповерхову будівлю, де будуть розміщені всі контролюючі суміжні служби, комплекс з митного оформлення вантажного транспорту з пропускною спроможністю майже 500 вантажівок на добу. За словами начальника Ужгородської митниці Михайла Поради, крім коштів Євросоюзу, з бюджету було виділено 5 млн. гривень, на які збудовано зовнішні інженерні мережі, проведено телефонізацію, електро- і газопостачання.

Водночас у зв'язку з тим, що дорогу до терміналу недобудовано і з українського, і зі словацького боків, його введення в експлуатацію переноситься на травень 2008 року, **передає УНІАН.**

КОРОТКО

■ Нову школу відкрито в Романівському районі, що на Житомирщині.

■ На донецькій шахті імені Засядька завершили затоплення аварійної дільниці.

■ Населення Кіровоградщини з початку року зменшилося більш як на 10 тисяч.

■ На Сумщині затверджено обласну програму поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, на реалізацію якої буде витрачено близько мільйона гривень.

■ Лідери Італії, Франції та Іспанії оголосили про створення Середземноморського союзу.

■ У Миколаївській області проводять паспортизацію багатодітних родин.

■ НОВИНИ

Вкрадено чотиритонні гармати

Три стародавні гармати, що стояли під час російсько-турецької війни на берегових батареях Одеси, раптово зникли з центрального міського парку культури і відпочинку ім. Тараса Шевченка. Як повідомив колишній директор парку Леонід Ліптуга, гармати, ймовірно, були вивезені з парку вночі. «У всякому разі, сьогодні їх на колишньому місці в парку не виявили, на реставрацію їх не забирали й експертам про їхнє зникнення нічого не відомо», — сказав він. За словами Л. Ліптуги, орієнтовна вартість кожної — 20 тис. доларів. Екс-директор парку вважає, що перемістити такі важкі гармати, які мають величезну історичну цінність, можна було тільки за допомогою підйомного крана й автомобіля для перевезення великих вантажів, **передає УНІАН**.

Медики-залізничники стали мобільнішими

Шість нових автомобілів «швидкої допомоги» придбала Донецька залізниця. Техніка призначена для лікарень Ясинуватої, Луганська, Красного Лиману, Іловайська, Дебальцевого та Красноармійська. Ключі від автомобілів головним лікарям вручив генеральний директор «Укрзалізниці» Петро Науменко. Зокрема, дорожня лікарня №2 станції Ясинувата отримала реанімобіль зі складаними ношами, трикальним електрокардіографом, ларингоскопом, дихальним апаратом та іншою апаратурою. Оновлення парку санітарного автотранспорту дасть змогу підвищити якість медичної допомоги залізничникам, членам їхніх родин, поліпшити умови праці медиків, а ще скоротити час прибуття на виклики, **повідомляє донецький кореспондент Ліна КУЩ**.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

☞ **Верховна Рада України розпочне свою роботу (вівторок) із погоджувальної ради керівників парламентських фракцій.**

☞ **Україна відзначить 70-річний ювілей видатного політичного діяча В'ячеслава Чорновола.**

☞ **Розпочнеться постійно діюча акція «Стоп корупції в земельній сфері».**

■ Я ВАМ ПИШУ...

Хочу слухати голос рідного Києва

Зі свого невеликого радіоприймача я чую голоси багатьох міст світу, крім рідного Києва. Користуюся міською радіомережею, але вона чомусь часто мовчить. Наприклад, після урагнаного вітру 11 листопада і досі радіостанція в районі залізничного вокзалу не працює.

Михайло СОЩЕНКО.

Мелітополь
Запорізької області.

Мати-героїня отримала нагороду

Десятьох дітей — вісьмох доньок і двох синів та ще дев'ятьох онуків має велика й дружна багатодітна родина Галини Сірченко та Валерія Флорушкіна з Кіровоградського району.

Держава високо оцінила заслуги цих людей у вихованні дітей. Нещодавно Галині Сірченко указом Президента України присвоєно звання «Мати-героїня». Почесну місію вручення державної нагороди виконав голова обласної державної адміністрації Василь Моцний **(на знімку)**. Крім того, від обласної влади він передав сім'ї в подарунок телевізор, теплі ковдри та простирадла, а дітям — солодощі, **повідомляє наш власний кореспондент в Кіровоградській області Петро МЕЛЬНИК**.

Фото автора.

До Дня енергетика

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем енергетика!

Ваша сумлінна, невтомна праця і високий професіоналізм є гарантією надійної і безперебійної роботи вітчизняного енергетичного комплексу, забезпечення повсякденних життєвих потреб українського народу.

Завдяки вам, енергетикам, працює промисловість, функціонують транспорт і зв'язок, є світло і тепло у домівках.

Введення в експлуатацію нових енергетичних потужностей, впровадження енергозберігаючих та екологічно безпечних енергосистем переконливо свідчать про високий потенціал енергетичної галузі України.

Невтомною працею, талантом і наснагою багатьох поколінь створено розвинутий, потужний енергетичний комплекс. Наша держава посідає почесне місце серед трійки європейських країн з розвинутою ядерною енергетикою. Відтак стабільна, безпечна і злагоджена робота енергетиків-атомників є основою сталого економічного зростання життєвого рівня співвітчизників.

Верховна Рада України постійно працює над удосконаленням законодавства у сфері паливно-енергетичного комплексу виходячи з інтересів національної безпеки та відповідності правовим стандартам Європейського союзу. Головним пріоритетом української енергетики має стати перехід до інноваційної моделі енергоефективної економіки держави.

Бажаю вам і вашим родинам щастя й добра, щирої вдячності всього українського суспільства за вашу життєво важливу працю.

Нехай творче натхнення й удача злетів супроводжують усюди, додаючи нових сил творити добро, множити здобутки в ім'я процвітання України.

Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК.

Колективу Інституту кібернетики імені В. М. Глушкова НАН України

Щиро вітаю колектив інституту з 50-річчям з дня заснування.

Завдяки наполегливій праці, таланту та натхненню співробітників інституту саме тут більш ніж півстоліття тому було створено першу в континентальній Європі обчислювальну машину МЕСМ. Завдяки вашим розробкам забезпечується стабільність вітчизняної інформатики й кібернетики, формується конкурентоспроможність вітчизняних технологій на світовому ринку. Від вашої діяльності залежить ефективність не тільки кібернетичної, а й загальноекономічної сфери.

Переконаний, що професійні здобутки вашого колективу стануть вагомим внеском у створення самодостатньої інформатики й кібернетики нашої держави.

Бажаю всім працівникам інституту плідної праці, міцного здоров'я, особистого щастя і нових досягнень у благородній справі.

Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК.

Бізнесу — прозорий державний нагляд

Наступного року держава має подовжити реформу стосовно підприємництва. Про це під час учорашнього «круглого столу» заявив президент УСПП Анатолій Кінах. Серед пріоритетних завдань, за його словами, — забезпечення неухильного виконання органами виконавчої влади відповідного законодавства та спрощення процедури державної реєстрації.

Він зазначив, що створення сприятливих умов ведення бізнесу в країні не залишилось поза увагою підприємницької громадськості. Впроваджується низка прийнятих необхідних законодавчих актів. Окрім того, значна робота виконана на урядовому рівні у напрямі впорядкування діяльності регуляторних органів, спрощення процедур реєстрації та отримання дозволів.

Щоправда, за його словами, проблем у сфері регуляторної політики залишається ще багато. Незавершеною залишається робота з приведення актів законодавства у відповідність до закону «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Також є питання з перевіркою суб'єктів господарювання.

Неврегульованість взаємовідносин підприємців і органів контролю створює безліч проблем, які несуть негатив не тільки конкретному підприємцю, а й країні загалом, вважає Анатолій Кінах. На жаль, повноваження контролювальних органів використовуються з корисливою метою — перерозподілу власності та рейдерства.

Анатолій Кінах сподівається, що Закон України «Про основні засади державного нагляду у сфері господарської діяльності», який набуває чинності з 26 грудня 2007 року, наведе лад у сфері державного контролю. Хоча вже на етапі підготовки до впровадження цього закону деякі з контролювальних органів намагаються взагалі його нехтувати.

Сергій МЕЛЬНИК.

Не можна змінювати Конституцію під ситуацію

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк вважає своєю пріоритетною метою в парламенті прийняття закону про державний бюджет на 2008 рік. Про це він заявив в інтерв'ю журналу «Профиль». «Друга мета: у нас є низка законів про пільги, прийнятих попередньою Верховною Радою й урядом, які можуть додати 70 млрд. до бюджету. Їх необхідно негайно розглядати разом з бюджетом, — вважає А. Яценюк. — Третя — програма діяльності Кабінету Міністрів. Четверта — державна програма соціально-економічного розвитку України».

Глава парламенту також повідомив, що планує внести на розгляд керованого ним органу план законодавчої діяльності Верховної Ради, в якому представить власне «масштабне бачення».

На запитання щодо важливості прийняття змін до Конституції, про які говорив Президент, Арсеній Яценюк відповів: «Це питання дуже важливе, але, на мою думку, при прийнятті змін до Конституції варто керуватися кількома принципами. По-перше, не можна змінювати Конституцію під ситуацію, чого в нас дуже багато хто бажає. По-друге, зміни до Конституції -це не миттєвий процес. Тому я переконаний, що зміни повинна розробляти конституційна асамблея або конституційна рада, куди ввійдуть усі -починаючи від народних депутатів і закінчуючи представниками наукової еліти, громадськості».

Голова Верховної Ради вважає, що після розробки змін до Конституції слід провести всенародний референдум, а потім — голосування в залі парламенту. «Не потрібно поспішати. Адже чинна Конституція теж дієздатна, а правові проблеми можна врегулювати прийняттям законів і рішенням Конституційного Суду», — переконаний А. Яценюк.

А виступаючи в ефірі телеканалу «1+1», глава українського парламенту назвав цілком природною практику проведення новим складом уряду фінансового аудиту діяльності попереднього уряду. «Це практика, яка існує в усіх нормальних країнах», — сказав А. Яценюк. Цивілізований фінансовий аудит проводиться для того, щоб представити реальну картину того, в якому стані країну передано, — уточнив він. На думку Арсенія Яценюка, попередньому урядові під керівництвом В. Януковича під час передачі справ потрібно було самому ініціювати заслуховування цього питання й доповісти, в яких цифрах і обсягах перебуває економіка країни.

Водночас Голова Верховної Ради переконаний, що в Україні не буде реприватизації. «Бо право власності є святе і непорушне в економіці, яка хоче розвиватися», — сказав А. Яценюк. Він висловив сподівання, що нинішній уряд не припускатиметься тих самих помилок, які у нього були в минулому.

Мало людяності — багато антагонізму

■ ТОЧКА ЗОРУ

На запитання «Голосу України» відповідає Герой України, депутат Вінницької обласної ради, керівник сільгосппідприємства «Радівське» Анатолій ПАЧЕВСЬКИЙ.

1. Чи ефективно працюватиме демократична коаліція?

2. Як довго вона проіснує?

3. Чи почне реформи, зокрема конституційну, цей склад Верховної Ради?

4. Чи буде виконано передвиборні обіцянки?

1. Демократична коаліція приречена працювати ефективно, інакше навіщо було проводити позачергові вибори? Але якщо проаналізувати ситуацію, що склалася, то виникають певні сумніви щодо такої роботи. На мою думку, щоб ефективною була робота коаліції, так само ефективно повинна працювати вся Верховна Рада. Адже це єдиний механізм. Тому окремі його частинки мають доповнювати одна одну. Без такого доповнення нічого не вийде.

Поки що у стосунках коаліції й опозиції ми бачимо лише антагонізм.

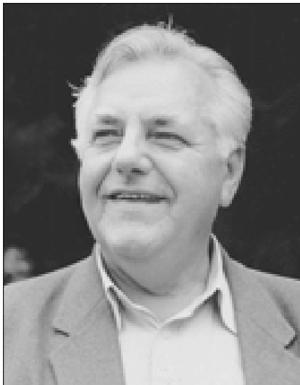

Між представниками цих структур відсутнє елементарне тактовне, людяне ставлення. У новому парламенті мало людяності, тому багато антагонізму. Тільки й чути докори, погрози. Хіба це на користь справі? Без злагоди навіть дім не збудуєш, не те що державу. Деколи народні обранці поводяться так, ніби нас, виборців, для них уже не існує. Прикро про це говорити, але це так, і все це стоїть на заваді ефективній роботі парламенту.

До того ж, нема в коаліції необхідного запасу міцності. Перевага у два голоси — це дуже мала перевага. Особливо якщо врахувати, що поміж її членів є депутати, як-то кажуть, з певними сумнівами. З часом вони можуть відійти від гурту коаліціянтів.

2. Якщо такі стосунки збережуться й надалі або ще більше загостряться, то це й визначить термін існування коаліції. Можна вже припустити, що довготривалою її робота не буде.

3. За умов таких розбалансованих дій парламенту говорити про прийняття конституційної реформи не доводиться. З приводу її запровадження існує немало різнопланових думок. Дійти до спільного знаменника можна лише тоді, коли є в цьому спільна зацікавленість і, відповідно, бажання. Поки що ми не бачимо цього. Тому зібрати необхідних 300 голосів на її підтримку, вважаю, найближчим часом не вдасться.

4. Незначну частину обіцянок справді буде виконано. Але, наголошую, тільки незначну частину. Переважну більшість із того, що обіцяли виборцям, особливо у важливих, болючих питаннях, реалізувати депутатам не вдасться. Надто вже громіздкі деякі обіцянки. Для їх виконання потрібен не лише час, а, насамперед, значні кошти, яких у казні нема. Навіщо було обіцяти? Бо ж вибори! Наші люди як були, так і залишаються надто довірливими. Навіть коли бачать, що обіцянки нереальні, все одно вірять, бо, бачте, симпатизують тому чи іншому політикові. Ті, хто балотується, це добре знають і сповна користуються такою довірливістю. А далі як буде, так і буде. Цим і відрізняються політики від нас, господарників.

Добрий господар спочатку зробить діло, а вже потім говорить про нього як про довершений факт. Політик, навпаки, спочатку обіцяє, до того ж багато, а в кінцевому підсумку, як це часто буває, нічого не робить. Дуже погано, що надії людей не збуваються. І втрачає авторитет не тільки політик — принижується авторитет держави.

Записав
Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Новий уряд розпочинає і...

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Нинішній тиждень ознаменувався появою в нашій державі чергового, шістнадцятого, уряду. Ще у вівторок багато хто сумнівався, що цього дня буде затверджено і кандидатуру прем'єра, і персональний склад Кабміну. І хоча Юлія Тимошенко отримала 226 голосів (утримався представник «Нашої України—Народної самооборони» Іван Плющ, а ще Іван Сподаренко залишився у лікарні), за уряд коаліція проголосувала одним голосом більше. Це стало несподіванкою не тільки для аналітиків, а й передусім для Партії регіонів, представники якої продовжували сумніватися в єдності лав демократичної коаліції.

Поки нові міністри розбиралися з тим, що їм дісталося у спадок від уряду антикризової коаліції, парламент намагався визначити порядок своєї роботи. Тим більше, що з переходом в уряд чотирнадцятьох представників «НУ—НС» і БЮТу коаліція фактично перестала існувати. Проте мудрість народних обранців, зокрема Блоку Литвина, перемогла тимчасову політичну доцільність. Парламентарії прийняли рішення продовжити свої засідання після реєстрації Центральною виборчою комісією і складання присяги тими народними обранцями, які замінять своїх товаришів.

Тим часом Партія регіонів оголосила про перехід в опозицію і формування «тіньового уряду». Водночас регіонали вимагають негайного прийняття державного бюджету на наступний рік.

З цим погоджуються і нові урядовці. Щоправда, більшість із них сходиться на думці, що треба внести «косметичні» поправки у проект державного кошторису, запропонований колишнім Кабінетом Міністрів, і розпочати розробку нового головного фінансового документа країни.

Знаменно, що новий прем'єр розпочала роботу із зустрічі з головою Ощадбанку країни. Водночас Юлія Тимошенко у першому зверненні до громадян пообіцяла, що всі передвиборні обіцянки буде виконано. Проте не обійшлося і без натяків. Мовляв, уже зараз розпочинаються спроби дискредитувати новий уряд. А вчора Партія регіонів попередила про неприпустимість звільнення з роботи кадрів за політичні переконання. Схоже, такою була реакція на вимогу прем'єра провести фінансовий аудит міністерств, щоб знати, з чим країна входить у новий рік.

Одне слово, хоч би там що, а спокою на наших теренах найближчим часом очікувати не доводиться.

Володимир КОРОЛЮК.

Ми прийшли для того, щоб піднімати країну і не ховатися від викликів

Хаосу в країні більше не буде. Буде порядок. На цьому наголосила Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко під час звернення до громадян на телеканалі «Інтер». «Моя прем'єрська етика проста і зрозуміла: хто хоче працювати — буде працювати, хто хоче красти — той буде відповідати. І все, альтернатив не існує», — констатувала вона.

Прем'єр-міністр повідомила, що буквально з першого дня роботи нового Кабміну було розпочато всеукраїнську антикорупційну експертизу — ревізію сумнівних операцій колишньої влади. І додала, що подібна процедура стосуватиметься й рішень усіх нових міністрів і чиновників. «До чиновників, призначених на посади нашим урядом, ми ставитимемося значно вимогливіше та жорсткіше, ніж до колишніх. Сподіваюся, що у цьому контролі за демократичною владою нам щиро допоможе опозиція. А ми, як влада, дамо опозиції для цього найширші повноваження», — сказала вона.

Новий уряд, за словами Ю. Тимошенко, припинить традицію перекладання відповідальності за ситуацію в країні на своїх попередників. «Ми прийшли не для того, щоб жалітися, а для того, щоб піднімати країну, взяти відповідальність на себе і не ховатися від викликів». Втім, прем'єр переконана, що вже розпочинається процес дискредитації нового уряду, і закликала громадян не вірити чорній пропаганді.

Водночас вона повідомила, що не відмовляється від жодної своєї обіцянки. «Наша передвиборна програма і Програма діяльності нового уряду — це тотожні речі», — зауважила Юлія Тимошенко. Додавши, що свою першу нараду вона провела з головою Ощадного банку України, на якій обговорювалася можливість повернення втрачених заощаджень протягом двох років. Врешті-решт рішення буде знайдено, пообіцяла вона, наголосивши: «Коли я кажу: ми зробимо, виконаємо, наведемо порядок — я маю на увазі єдність Президента, уряду та демократичної коаліції у Верховній Раді».

Юлія Тимошенко висловила також переконання, що найближчим часом буде скасовано депутатську недоторканність та пільги. Водночас наголосивши на необхідності ухвалення нового Податкового кодексу зі зниженими та спрощеними податками.

«Ми — єдина нація, єдиний народ, єдина країна. Нам немає чого ділити. Ми повинні спільно вирішувати ті завдання, які стоять сьогодні перед країною. Без єдності людей, без консолідації зусиль це буде зробити надзвичайно складно», — наголосила Прем'єр-міністр.

■ ФОТОФАКТ

У готелі «Київ» відбувся «круглий стіл» на тему «Реформування державної та комунальної друкованої преси». В ході конференції було обговорено шляхи роздержавлення комунальних та державних ЗМІ, проект закону «Про реформування державних та комунальних ЗМІ в Україні» тощо.

На знімку (зліва направо): голова Незалежної медіа-профспілки України Сергій Гузь, народний депутат України Андрій Шевченко, співробітник офісу координатора проектів ОБСЄ в Україні Мар'яна Матковська.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Опозиція готова докласти максимум зусиль для прийняття бюджету

Негайного ухвалення закону про державний бюджет вимагає Партія регіонів. Про це йдеться у заяві, днями поширеній на сайті фракції. На думку представників цієї політичної сили, прийняття головного кошторису країни — це основне завдання, яке нині стоїть перед Верховною Радою. У заяві нагадують, що, відповідно до бюджетного законодавства, Кабінет Міністрів на чолі з Віктором Януковичем ще у вересні цього року подав на розгляд парламенту законопроект про держбюджет на 2008 рік, який передбачав збільшення видатків на інвестування економіки та поліпшення соціальних гарантій. Також минулий уряд пропонував значно підвищити рівень заробітної плати у сфері охорони здоров'я, покращити фінансування освітянської та наукової галузей. Цей законопроект, кажуть, знайшов підтримку з боку законодавців та фахівців у різних галузях економіки.

У своєму посланні Партія регіонів звертається до новопризначеного уряду з проханням: якщо існує інший проект закону про бюджет, і він не проштампований грифом секретності, його слід оприлюднити. Це потрібно для того, щоб була можливість попередньо обговорити положення документа на законодавчому та експертному рівнях. Його мають оцінити на відкритому обговоренні законодавці й фахівці. Представники Партії регіонів разом із своїми опонентами у Верховній Раді готові докласти максимум зусиль, аби країна зустріла Новий рік із новим кошторисом. Основні вимоги до нього: спрямованість на захист соціальних інтересів працівників бюджетних сфер економіки, багатодітних сімей, пенсіонерів та інвалідів, а також економічні перспективи представникам приватного бізнесу.

У іншій заяві Партії регіонів засуджуються кадрові чистки, які зараз нібито відбуваються в країні. Кажуть, нині, як і в 2005 році, під звільнення з політичних мотивів потрапляють професіонали, котрі добросовісно трудяться на благо країни. У зверненні нагадують, які плачевні наслідки мали такі дії два роки тому — приголомшливі провали в економіці начебто відкинули країну на багато років назад. Партія регіонів заявляє про недопустимість переслідувань фахівців за політичними переконаннями й твердо стоїть на захисті конституційних прав і свобод, йдеться у посланні. У зв'язку з цим партія в усіх регіонах країни поновила діяльність комітетів захисту громадян від репресій з політичних мотивів.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Фінансово самодостатні громади, екологічна безпека та інвестиційна привабливість —
пріоритети Запорізької області

Два роки поспіль у Запорізькій області розроблялася стратегія розвитку регіону за участю представників влади, бізнесу та громадськості. На відміну від проектів, котрі раніше писалися в кабінетах і мали декларативний характер, вона прагматична і конкретна. Це стало можливим завдяки залученню до обговорення перспектив розвитку Запорізького краю соціально активної частини населення, насамперед студентської молоді, проведенню низки соціологічних досліджень, семінарів тощо. А координують роботу разом із обласною радою й облдержадміністрацією фахівці Канадського інституту урбаністики за фінансової підтримки Канадського агентства з міжнародного розвитку.

До речі, проект партнерства «Регіональне врядування та розвиток», крім Запорізької області, реалізується ще й на Закарпатті, а їхній досвід у подальшому має послужити в інших регіонах України.

Яким же хочуть бачити майбутнє свого краю запоріжці, насамперед молодь? На їхню думку, це буде історико-культурна столиця південного сходу України, екологічно безпечний, інноваційно й інвестиційно привабливий регіон, з розвиненими промисловим та аграрним комплексами, високими науково-економічним та науково-освітнім потенціалом, з сучасною курортно-рекреаційною зоною. Ще один образ суспільної моделі регіону: територіальні громади є фінансово самодостатніми й дієздатними, забезпечуватиметься високий рівень життя та соціально-правового захисту населення. Хоча видавати бажане за дійсне і не гріх, але за нинішніх реалій такі мрії здаються просто нездійсненними.

Утім, директор департаменту міжнародного співробітництва Канадського інституту урбаністики Ендрю Фарнкомба переконаний: фантазерством тут і не пахне. Цей шлях пройшли всі економічно розвинені країни світу. Інша річ, що всього відразу не охопиш, а на реалізацію деяких стратегічних напрямів підуть десятиріччя наполегливої праці... Тому, скориставшись досвідом американців та європейців, проект програми стратегічного розвитку на Запоріжжі розробляли на основі пріоритетів, якими після узагальнення оброблених матеріалів визначили екологічну безпеку, інноваційну та інвестиційну привабливість регіону, його культурно-історичний і курортно-туристичний розвиток.

До кінця року стратегічний план розвитку Запорізького краю мають подати на затвердження обласної ради і після її схвалення визначити точки докладання загальних зусиль на наступне десятиріччя. Але вже й тепер він є своєрідною дорожньою картою для бізнесових кіл, особливо зарубіжних. За останні дев'ять місяців лише в економіку Запорізької області вкладено 101 мільйон доларів прямих іноземних інвестицій, що майже вдвічі більше, ніж за відповідний період минулого року. Загальний же обсяг прямих іноземних інвестицій у регіон значно більший. Якщо за весь минулий рік він становив 530 мільйонів доларів, то за три квартали нинішнього — 690 мільйонів. Особливо бурхливо розвивається інфраструктура курортно-туристичної сфери.

— Робота над розробкою стратегічного плану дала нам змогу по-іншому оцінити свої можливості і стала потужним імпульсом у прискоренні соціально-економічного розвитку регіону, — розповів перший заступник голови облдержадміністрації Володимир Кальцев. — Але його реалізація потребує концентрації величезних коштів з державного та місцевих бюджетів, інших інвестицій. Адже лише на вирішення першочергових проблем, пов'язаних із газифікацією та забезпеченням питною водою сільських територій, ліквідацією наслідків підтоплення населених пунктів та реформуванням житлово-комунального господарства, нам за найближчі чотири роки потрібно мобілізувати більш як 3,5 мільярда гривень.

Сподіватися, що такі кошти області піднесуть на блюдечку, річ марна. Тому запоріжці не марнують часу й прагнуть зацікавити своїми проектами потенційних інвесторів. Недавно в Запорізькій міськраді відбулася зустріч із представниками Світового банку, під час якої обговорювалися перспективи співробітництва у сфері енергозбереження та охорони навколишнього середовища. Справдив сподівання й перший Міжнародний інвестиційний форум, який днями відбувся в Запоріжжі. В його роботі взяли участь 120 підприємств-здобувачів інвестиційних ресурсів, представники посольств, торгових місій, банків, інвестиційних фондів, страхових компаній, продавці цінних паперів. Розмова вийшла відвертою і діловою, а приурочені до форуму спеціалізована виставка «Інвестиції. Банки. Страхування» та презентація інвестиційних можливостей Запоріжжя, Бердянська, Мелітополя й Приморська дістали продовження в підписанні низки ділових угод та протоколів про спільні наміри. І якщо ці гроші прийдуть, значить, будуть нові робочі місця та кошти в бюджеті на соціальний розвиток регіону.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Вийти за межі протистояння і ультиматумів

Задля нормальної роботи парламенту необхідно вийти за межі протистояння «коаліція—опозиція» та за межі ультиматумів окремих народних депутатів. Таку думку висловив народний депутат Микола Томенко (БЮТ).

Подальша дієздатність парламенту залежатиме від можливості ухвалення важливих рішень повним чи відносним консенсусом, досягнутим між усіма політичними силами у Верховній Раді, переконаний він. Основною загрозою нинішнього парламенту, на його думку, є загроза здатності Верховної Ради оперативно реагувати на ситуацію, що складається в країні. За словами Томенка, важливі рішення мають ухвалюватися не просто арифметичною більшістю у Верховній Раді, а враховувати й інтереси парламентської меншості. «Якщо така концепція переможе, то зніметься загроза диктату меншості як в коаліції, так і в опозиції», — сказав він.

Колектив апарату Верховної Ради України висловлює щирі співчуття старшому консультантові Управління забезпечення міжпарламентських зв'язків Михальчук Наталії Володимирівні у зв'язку з тяжкою втратою — **смертю батька.**

Верховна Рада Криму оголосила півострів Меганом в Судацькому районі (651,6 га) пам'яткою природи місцевого значення, де забороняється будівництво всіляких об'єктів, а також господарська діяльність, ***повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО***

Для формування державного продовольчого резерву Аграрний фонд закупив 408,8 тис. тонн продовольчого зерна врожаю 2007 року ***(Укрінформ)***

Нова книга про голодомор

Київ. Результат своєї 20-річної дослідницької роботи представив днями історик Станіслав Кульчицький. В Українському домі в рамках книжкового ярмарку він презентував нову книгу «Голодомор 1932-1933 рр. як геноцид». Праця продовжила серію видань «Невідома Україна», яку започаткувала інформаційно-аналітична агенція «Наш час».

— У цій книзі є вся доказова база, яка свідчить про те, що це, по-перше, штучно зроблений голод, по-друге, що він був запроваджений для того, аби збити соціальний протест голодуючого українського села і змусити за допомогою так званої «виховної тактики голодування» селян працювати в колгоспі, — розповів учений.

За словами С. Кульчицького, його московські колеги не погодилися з ним тільки в одному. Там не визнають голодомор 1932—1933 років геноцидом українського народу. Сам учений упевнений, сьогодні це питання заполітизоване.

— Я намагався цю політику знімати, адже мова йде не про російський народ, який непричетний до голодомору так само, як непричетний будь-який інший, — зазначив він. — Ми не можемо сьогодні звинувачувати, приміром, грузинів через те, що Сталін був тоді на вершині слави. Адже дуже багато робилося тут й українськими руками.

І досі, визнає історик, знання вітчизняних науковців щодо трагедії свого народу обмежені, а їх книжки друкуються невеликими тиражами.

— Тепер слово вже за тими державними відомствами, які ці знання можуть поширити, — сказав С. Кульчицький.

Наталія ОВДІЄНКО.

■ ФОТОФАКТ

На площі імені П. С. Нахімова в Севастополі встановили новорічну ялинку — найпівденнішу в країні.

Фото Миколи МАГДИЧА.

Найбільше роботі «швидкої» та аварійних служб заважають нечемні водії і хаотичне паркування

Затори на дорогах — на почесному третьому місті. Це з'ясувала під час експертного опитування Громадська організація «Стрітрейсінг».

— З 11 по 14 грудня ми опитали 114 водіїв пожежної, «швидкої», Київгазу, Київводоканалу та інших аварійних служб та керівників відповідних підрозділів, — розповідає голова ГО Даніїл Кришталь.

Найповільніше машини екстрених служб пересуваються у Шевченківському, Оболонському, Подільському, Дніпровському й Печерському районах. Причиною запізнень найчастіше називають небажання учасників дорожнього руху пропускати спецтранспорт. 42 відсотки відповіли, що саме нахабство інших водіїв не дозволяє їм вчасно прибути на виклик. 51 відсоток головною перешкодою вважає хаотичне паркування і тільки 7 відсотків — затори на дорогах.

— У Києві «швидка» їде на виклик 30—40 хвилин замість стандартних 5—25, — каже депутат Київради, почесний президент ГО «Стрітрейсінг» Олександр Пабат. — А в середньому лікарі мають 1700 викликів щодня. Найчастіше запізнюється через те, що водії нехтують правила і не пропускають «швидку» на дорозі. Цю проблему на перше місце поставили 67 водіїв служби «03». При цьому порушникам загрожує суто символічне покарання — штраф від восьми з половиною (!) до 17 гривень. Така ціна людського життя!

Пожежники неввічливим водіям відвели друге місце. Найбільше їм заважає хаотичне паркування. Таку думку висловив 71 відсоток опитаних вогнеборців. «Доходить до смішного — вони мусять вступати в суперечку з іншими водіями, пояснюючи, чому їм треба звільнити місце для пожежної машини», — каже Олександр Пабат. Тим часом протягом 6-хвилинної розмови може цілком вигоріти однокімнатна квартира.

На думку депутата, у Києві треба виділити окрему смугу для спецтранспорту та вирішити проблему з місцями для паркування. Крім того, столична влада планує звернутися до законодавців з проханням переглянути систему штрафів. Тим часом у сусідній Росії порушників дорожнього етикету з Нового року не тільки штрафуватимуть, а й позбавлятимуть волі. На 15 діб.

Ганна ЛУКАНСЬКА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Митники отримали солідний контрабандний «подарунок»

Співробітники митного поста «Грем'яч» Новгород-Сіверської митниці, що на Чернігівщині, виявили два автомобілі з незадекларованим товаром на чверть мільйона гривень. Казахський та російський підприємці за документами перевозили одяг, взуття, запчастини, але насправді — комп'ютери та аудіотехніку. Контрабанду вилучено. Незабаром відбудеться суд, який визначить подальшу долю товару.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Кордони патрулюють козаки

Представники українського козацтва Луганської області запропонували прикордонникам свої послуги з патрулюванню українсько-російського кордону й одержали «добро». У статуті козаків є пункт про охорону громадського порядку, тому вони вважають, що повинні захищати і рубежі своєї батьківщини. Перший спільний з прикордонниками марш-кидок здійснили на заставу «Червона Талівка». Сьогодні козаки готують три підрозділи, що перейдуть у розпорядження прикордонників і виконуватимуть бойові завдання. Ці добровільні організації співробітничають також з міліцією. Вони постійно патрулюють райони Луганська, Брянки, Антрацита та інших міст регіону. Зазначу, що в області діє кілька десятків різних козацьких організацій.

Алла АНТІПОВА.

Одні перевізники підвищують ціни, інші стають на коліна

У перший день нового року херсонців очікує неприємний сюрприз — в півтора разу (з 1 грн. до 1,5 грн.) подорожчає вартість проїзду в маршрутках. Таке рішення ухвалив виконком Херсонської міськради. Підставою послужив наданий перевізниками аудиторський висновок, який свідчить, що діючі тарифи не відповідають реальній собівартості і відшкодовуються тільки на 53%. Послуги з перевезення пасажирів маршрутним автотранспортом обласному центру з населенням 326 тис. осіб надають дев'ять підприємств. У їхньому розпорядженні — тисяча тридцять машин різної місткості, з яких на лінії щодня виходять 750, **повідомляє наш власкор Алла БРУСИЛОВА.**

Тим часом водії маршруток автотранспортного підприємства №15166 Саратського району Одещини в буквальному значенні стали на коліна.

— Так ми намагаємося достукатися до кабінетів чиновників обласної державної адміністрації, — заявив директор автопідприємства Алім Білалов. — У нас критична ситуація. Якщо не підвищити тарифи, то завтра автобуси просто не зможуть виїхати на лінію. Адже необхідно закуповувати запчастини, зросли ціни на пальне, треба оплачувати кредити за куплений транспорт, платити зарплату. Питання підвищення тарифів розглядалося на регіональній нараді, але рішення не на користь перевізників. Тому надалі вони мають намір блокувати автотраси, **повідомляє одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Добра справа — без галасу

Миколаїв. До Нового року дитячий туберкульозний санаторій «Дубки» отримає цінні і необхідні подарунки. Телевізор, холодильник і пилосос уже придбані за кошти добродійників і чекають на нових господарів. Кілька років тому у працівників виробничо-торговельної фірми «Велам» з'явилася ідея допомогти хворим і знедоленим дітям. Утілилася вона просто: профком організовував збір коштів і потім на загальних зборах ухвалювалося рішення — куди їх спрямувати. «Причому, — наголосив заступник генерального директора Мирослава Харківська, — ця ідея — власна ініціатива самих працівників, без команди керівництва чи «обязаловки». Незважаючи на те, що допомагаємо вже кілька років, ніколи не займалися «саморекламою». Цього року «веламівці» зібрали близько п'яти тисяч гривень, на які придбали побутову техніку для санаторію. Подбали і про одяг, іграшки для дітвори, які проводять у лікувальному закладі довгі місяці. Адже багато дітей, які опинилися тут, або не мають батьків, або виховуються у малозабезпечених родинах.

Олена ІВАШКО.

Уточнення

У газеті від 20 грудня 2007 року в матеріалі «Труханів острів забудують спортивними майданчиками» вкралась прикра помилка. У статті було зазначено, що Сергій Іванович Курикін — голова Партії зелених України. Насправді він очолює Зелену партію України.

■ ФОТОФАКТ

У Києві, в Музеї однієї вулиці (Андріївський узвіз, 2-б), відкрито виставку «Новорічна казка дідуся Золло», присвячена вітчизняному цирковому мистецтву та дресирувальникові й клоуну М. Золло.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З'являться майдани Чорновола

До 70-річчя В'ячеслава Чорновола — борця за незалежність України, відомого політичного і державного діяча, Героя України — його іменем будуть названі вулиці та майдани у населених пунктах Прикарпаття. Про це йдеться у розпорядженні, яке видав голова Івано-Франківської ОДА Микола Палійчук. У навчальних закладах відбудуться тематичні вечори, зустрічі, конференції, відкриті уроки, лекції, а у музеях і бібліотеках — експозиції та книжкові виставки, присвячені життю та діяльності В. Чорновола. 23 і 24 грудня іванофранківці проведуть урочисту академію та пам'ятне віче з цієї нагоди.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Ми — не сусіди, не бідні родичі, а частина Європи

Сьогодні вітчизняній дипломатії виповнюється 90 років

Опівдні всі міністри закордонних справ України, починаючи з першого — Анатолія Зленка і закінчуючи новоспеченим Володимиром Огризком — покладуть квіти до пам'ятної дошки «батькові» української дипломатії Олександру Шульгіну, а також до пам'ятників Тарасові Шевченку і Михайлові Грушевському. А напередодні ювілею нинішній глава МЗС зустрівся з представниками дипломатичного корпусу, акредитованими в Україні.

Володимир Огризко розповів іноземним дипломатам про пріоритети зовнішньої політики України, а потім провів свою першу зустріч у ранзі міністра з представниками ЗМІ. Насамперед, за словами глави МЗС, Україна не сприймає себе в статусі сусіда Європи. «Політика сусідства — це гарна річ, але ми не сприймаємо себе в статусі сусіда Європи, тому що ми не є сусідами, ми — частина Європи», — зазначив міністр, додавши, що пріоритетним питанням для МЗС сьогодні є підготовка нової, посиленої, угоди між Україною і ЄС.

У свою чергу, відносини Києва і Москви новий міністр бачить як прагматичні, рівноправні та прогнозовані, а також справді партнерські, що ґрунтуються на загальноприйнятих принципах міжнародного права і позбавлені зайвої заідеологізованості. Про це він заявив, відповідаючи на запитання «Голосу України» про стратегію стосовно північного сусіда.

Міністр також наголосив, що без нормальних відносин із РФ неможлива реалізація інтеграційних планів України. «Те, що ми чуємо окремі реакції, давайте залишимо їх на совісті тих, хто це робить», — додав Володимир Огризко.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

Міністр закордонних справ України Володимир Огризко під час зустрічі з дипломатами, акредитованими в Україні.

«Голос України» також поцікавився в міністра (на якого його опоненти давно «повісили» ярлик «затятого євроатлантиста») орієнтовною датою вступу України в НАТО. Володимир Огризко вважає, що порушувати питання в такій площині передчасно. «Про вступ до НАТО сьогодні мова йти не може, це було б несерйозно, ми повинні пройти всі етапи, що передують цій події», — сказав міністр. Водночас, виконуючи щорічні плани співробітництва з альянсом і використовуючи механізм Плану дій щодо здобуття членства в НАТО, Україна може значно прискорити цей процес, вважає Володимир Огризко.

Яна СТАДІЛЬНА.

Кандидати в президенти Росії вишикувалися по ранжиру

У Росії десятки громадян виявили бажання стати президентом країни. І хоча підсумки президентських виборів, які відбудуться 2 березня 2008 року, цілком передбачувані, проте Жириновський, Нємцов, Зюганов, Касьянов, шахіст Каспаров, дисидент Буковський і ще 18 осіб вирішили створити конкуренцію кандидатові від влади Дмитрові Медведєву.

Про кандидатів-самовисуванців у Росії кажуть з іронією. Вони представляють усі верстви російського суспільства. Це три пенсіонери, два журналісти, чотири скривджені чиновники, шість представників національних окраїн, п'ять лідерів маргінальних політичних партій.

Схоже, що особливих зусиль путінський висуванець Дмитро Медведєв не докладатиме. За даними соцопитувань, якби президентські вибори відбулися в найближчу неділю, то він набрав би 45 відсотків голосів виборців.

А от комуніст Геннадій Зюганов і ліберальний демократ Володимир Жириновський мають п'ять відсотків симпатій російського народу. Бориса Нємцова й Михайла Касьянова в Росії знають як політиків, які продали Росію Заходу, розвалили економіку й населення довели до злиденності.

Уже до кінця року відбудеться три засідання нового складу Державної Думи РФ. Володимир Путін квапить законодавців прийняти закони, які «забезпечили б наступність влади». У вищих ешелонах російського істеблішменту змін не станеться. Якщо Дмитра Медведєва буде обрано президентом, то Володимир Путін дав згоду очолити уряд. Борис Гризлов і Сергій Миронов залишається спікерами нижньої та верхньої палат Федеральних Зборів. Всі ключові міністри теж навряд чи залишать свої крісла. Наступність і стабільність Росії в найближчі роки забезпечуватиме команда Володимира Путіна.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У столиці з ініціативи громадських організацій Фундація «Суспільність» та «Європа XXI», а також за підтримки Інституту журналістики Київського національного університету ім. Т. Шевченка відбулося відкриття «Євро-Атлантичного університету» (вул. Мельникова, 36/1).

Квартири для двірників

У бюджеті Одеси наступного року передбачається запланувати 28 мільйонів гривень для придбання 90 квартир для двірників.

На сьогоднішній день 250 двірників проживають у службових квартирах, а 923 працівники очікують своєї черги на одержання даху над головою. Природно, що бажаючих попрацювати в «гарячому цеху» житлово-комунального господарства не так уже й багато. І тому міська влада ухвалила рішення про залучення двірників шляхом надання їм службової житлової площі. Нині в Одесі працюють 2150 двірників, їхня середня заробітна плата становить 525 гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Під колесами легковика опинився міліціонер

На Полтавщині на трасі Київ—Харків під колесами авто «Шкода-Октавія» опинився експерт-криміналіст, який разом з працівниками ДАІ оформляв дорожньо-транспортну пригоду.

Експерта з поламаною ногою, як повідомили в обласному прес-центрі УМВС України, госпіталізували до лікарні. Чому так сталося, що 65-річний водій іномарки не помітив гурту людей та міліцейського автомобіля на місці ДТП, з'ясовує слідство.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ СВІТ КОРОТКО

КИРГИЗІЯ

Знову затримано опозиціонерів

У столиці Киргизії — Бішкеку знову затримано учасників акції опозиції, що протестують проти підсумків дострокових парламентських виборів. Серед них кілька десятків прихильників партії «Ата-Мекен». Вони проводили стихійний мітинг під гаслом «Ми не віримо». Суд уже виніс обвинувальні вироки групі маніфестантів, затриманих у четвер. Партія «Ата-Мекен» посіла друге місце на виборах, однак у парламент не пройшла, оскільки не подолала бар'єр у піввідсотка голосів у місті Ош на півдні країни.

ПАКИСТАН

Вибухнула мечеть

До 60 осіб зросла кількість жертв теракту в мечеті на північному заході Пакистану. Там підірвав себе смертник. Державне телебачення поки що підтверджує загибель 55 людей. Пакистанська влада впевнена, що був замах на колишнього міністра внутрішніх справ Афтаба Шерпао. Серед загиблих — його охоронці. Поранено також молодшого сина екс-міністра. Це другий замах на Шерпао за останні вісім місяців. За деякими даними, з ним хочуть розправитися місцеві екстремістські угруповання.

БІЛОРУСЬ

Півтора року в'язниці за графіті

Суд Мінська присудив до півторарічного тюремного ув'язнення активіста білоруського опозиційного руху «Младой фронт» Артура Финкевича. Його звинувачують у «злісному хуліганстві» за політичне графіті, де критикується президент Білорусі Олександр Лукашенко. За словами лідера «Младого фронту» Павла Северинця, у ході судового процесу Финкевич уже провів більш як півтора року в СІЗО. Торік попередній керівник організації —Дмитро Дашкевич — був засуджений на півтора року «за організацію діяльності громадської організації, що не пройшла реєстрації».

■ СПОРТ

Попереду — фінальні етапи

Футбол. Ньон (Швейцарія). **Ліга чемпіонів.** У штаб-квартирі УЄФА вчора відбулося жеребкування пар 1/8 фіналу розіграшу головного клубного турніру континенту (матчі відбудуться 19/20 лютого — 4/5 березня):

«Селтик» (Шотландія) — «Барселона» (Іспанія). «Ліон» (Франція) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). «Шальке-04» (Німеччина) — «Порту» (Португалія). «Ліверпуль» (Англія) — «Інтер» (Італія). «Рома» (Італія) — «Реал» (Іспанія). «Арсенал» (Англія) — «Мілан» (Італія). «Олімпіакос» (Греція) — «Челсі» (Англія). «Фенербахче» (Туреччина) — «Севілья» (Іспанія).

Кубок УЄФА. Груповий раунд. 5-й тур. 20 грудня.

Группа А. АЗ (Нідерланди) — «Евертон» (Англія). 2:3. «Ларісса» (Греція) — «Нюрнберг» (Німеччина). 1:3. «Евертон» — 12 очок, «Нюрнберг» — 7, «Зеніт» (Росія) — 5, АЗ — 4, «Ларісса» — 0.

Группа В. «Атлетіко» (Іспанія) — «Панатінаїкос» (Греція). 2:1. «Абердін» (Шотландія) — «Копенгаген» (Данія). 4:0. «Атлетіко» — 10, «Панатінаїкос» — 9, «Абердін» — 4, «Копенгаген» — 3, «Локомотив» (Росія) — 2.

Группа С. АЕК (Греція) — «Вільярреал» (Іспанія). 1:2. «Фіорентіна» (Італія) — «Млада» (Чехія). 2:1. «Вільярреал» — 10, «Фіорентіна» — 8, АЕК — 5, «Млада» — 3, «Ельфсберг» (Швеція) — 1.

Группа D. «Гамбург» (Німеччина) — «Базель» (Швейцарія). 1:1. «Ренн» (Франція) — «Динамо» (Хорватія). 1:1. «Гамбург» — 10, «Базель» — 8, «Бранн» (Норвегія) — 4, «Динамо», «Ренн» — по 2.

І в цьому турнірі вчора жеребкування також визначило пари 1/16 фіналу (матчі — 13/14 — 21 лютого):

«Зеніт» (Росія) — «Вільярреал» (Іспанія). «Марсель» (Франція) — «Спартак» (Росія, Москва). «Абердін» (Шотландія) — «Баварія» (Німеччина). АЕК (Греція) — «Гетафе» (Іспанія). «Болтон» (Англія) — «Атлетіко» (Іспанія). «Галатасарай» (Туреччина) — «Байєр» (Німеччина). «Андерлехт» (Бельгія) — «Бордо» (Франція). «Бранн» (Норвегія) — «Евертон» (Англія). «Цюріх» (Швейцарія) — «Гамбург» (Німеччина). «Рейнджерс» (Шотландія) — «Панатінаїкос» (Греція). ПСВ (Нідерланди) — «Гельсингборг» (Швеція). «Славія» (Чехія) — «Тоттенгем» (Англія). «Русенборг» (Норвегія) — «Фіорентіна» (Італія). «Спортінг» (Португалія) — «Базель» (Швейцарія). «Вердер» (Німеччина) — «Брага» (Португалія). «Бенфіка» (Португалія) — «Нюрнберг» (Німеччина).

Переграли лідера

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. В першому матчі на льоду столичного Палацу спорту київський «Сокіл» переміг лідера турніру «Дизель» з Пензи —5:4.

У МОЗ представлено нового керівника

Призначений на посаду міністра охорони здоров'я України **Василь КНЯЗЕВИЧ** на своєму представленні у МОЗ пообіцяв не робити чергових революцій, а дати можливість галузі якомога швидше вийти на рівень європейської медицини. Водночас він визнав: ситуація зі станом охорони здоров'я потребує серйозних змін. Незважаючи на те, що за останні роки втричі збільшено фінансування медичної галузі, 90% населення країни незадоволені системою охорони здоров'я, а медики — розміром зарплат та умовами, в яких працюють...

■ ТЕРМОМЕТР

Тривалість життя залежить від зросту людини

Дослідження британських науковців із Кембріджського університету засвідчило, що маленький зріст пігмеїв (155 см) був не результатом пристосування до життя в нетрях лісів, а причиною дуже високої смертності.

Масаї і туркана, племена Східної Африки, відрізняються високим зростом і в середньому доживають до 40 років. Хоча, приміром, середня тривалість життя народу аета, корінних мешканців Філіппін, — десь 25 років.

В перші роки життя фізичний розвиток дітей аета і масаї відбувається приблизно однаково, але до 12 років збільшення зросту представників народу аета припиняється, що приводить до ранньої статевої зрілості. Жінки народжували першу дитини в 15 років — це дуже рано навіть для племен з первісним укладом життя.

На думку дослідників, саме в цьому полягає еволюційна перевага зупинки росту. Адже тривалість життя представників цих народів настільки мала, що пізніше статеве дозрівання призвело б до вимирання племен.

Кесарів розтин «за планом» шкодить майбутній дитині

Датські медики, вивчивши матеріали про 34 тисячі пологів, дійшли висновку, що в дітей, народжених за допомогою запланованого кесарева розтину, в чотири рази підвищується ризик виникнення захворювань дихальних шляхів.

У немовлят, що народилися природним шляхом або за допомогою кесарева розтину, застосованого в надзвичайних обставинах, ризик виникнення респіраторних захворювань істотно знижується.

Медики поки не можуть пояснити причину такого феномену, однак вони вважають, що зусилля під час пологів і гормональні зміни, пов'язані з ними, необхідні для розвитку легень дитини.

Упав, опритомнів, іди до травмпункту!

Зима, як завжди, приходить несподівано... для наших комунальних служб. І з ожеледдю вони починають боротися тоді, коли в травмпунктах аншлаг... Результати падінь різні. Хтось трохи забився, а комусь доводиться і гіпс накладати.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Як правильно поводитися під час слизьких доріг? Перша порада тим, хто вже встиг упасти: не геройствуйте! Йдіть до травматолога, а не на роботу.

Насправді убезпечити себе від падінь можна лише в один спосіб — бути вкрай уважним і не бравувати власною спритністю. Навіть блискавична реакція не завжди рятує. А якщо вона вам властива, то в момент падіння потрібно швидко згрупуватися і розслабитися, намагаючись, щоб удар не припав на якусь одну точку. Взагалі — валитися мішком, але не плиском. Багато хто, особливо чомусь жінки, часто падають плиском на спину, серйозно травмуючи потиличну частину голови. Це небезпечна травма. Навіть, якщо після падіння ви опритомніли і головний біль відступив, усе одно потрібно показатися лікарю, щоб виключити внутрішньочерепну гематому, забиття або тріщину в кістці черепа. Якщо падаєте назад, постарайтеся спочатку присісти, а потім уже перекочуватися на спину.

Щоб звести до мінімуму падіння на обмерзлій дорозі, забудьте до весни про шпильки і взагалі про високі підбори. Взуття вибирайте з рифленою, неслизькою підошвою. Виходите з дому заздалегідь, щоб нікуди не поспішати.

Сторінку підготовлено за матеріалами і знімками інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Вроджена вада серця, яку «не почули»

Горе сталося в сім'ї Заровних в кінці жовтня. Через місяць і два тижні після народження Наталія втратила дитину. Жінка сама має вроджену ваду серця і дуже хвилювалася, чи не повториться той самий діагноз у сина. Але лікарі запевнили, що здоров'ю немовляти нічого не загрожує. Тоді батьки заспокоїлися... Після смерті малюка у Наталі віднялися ноги, стало погано з серцем.

Наталія Заровна дуже хотіла цю дитину. Довго не могла завагітніти. Лікувалася в Чернігові. Потім була слухняною пацієнткою жіночої консультації. Робила кардіограму, ехоскопію, двічі УЗД... Сказали, що все нормально з серцем і у неї, і в дитини. Ніяких ускладнень, ніяких травм при пологах не було. Лікарі запевняли, що з хлопчиком все нормально, буде добре розвиватись. Але кардіограму малому ніхто не робив.

— Її роблять, якщо є якась насторога, а в нашому випадку, виходить, що ніякої підозри на хворобу ніби й не було. Я й не наполягала, — згадує жінка. — Думала: вони ж спеціалісти, повинні знати, що роблять. Вони самі повинні були розуміти, що вроджена вада може передатись у спадок.

Усе недовге життя свого сина мати питала лікарів — чи все гаразд у нього із серцем? Але ніхто ніякого додаткового обстеження не робив і не пропонував. Педіатр не звернув уваги і на скаргу матері, що син дихає надто швидко, якось важкувато і голосно. А в місяць і два тижні хлопчик помер. Вдома тихенько плакав, а потім перестав дихати. «Швидка» приїхала за 15 хвилин, але було пізно... У висновку про смерть, який дали в морзі, зазначено: смерть внаслідок вродженої вади серця, дефект міжшлуночкової перетинки.

— Не всі вади діагностуються при народженні. Важко виявити пороки серця під час вагітності і при пологах, — пояснює лікар-неонатолог Ірина Ворона. — У нас поки що немає ні спеціалістів, ні потрібної апаратури. Всі вади серця повинні діагностуватися ще внутрішньоутробно. В розвинутих країнах лікар-неонатолог при народженні дитини вже знає, які в неї захворювання. А наша апаратура під час УЗД виявляє лише загальний стан дитини. Грубі пороки серця у нас діагностуються, а от тонкіші дефекти треба дивитися на спеціальному обладнанні. УЗД серця новонародженим робиться, тільки якщо до цього є спеціальні показання.

Іноді клінічна форма захворювання може виявитись на другому тижні життя дитини. На жаль, є пороки, які виявляються лише після смерті. За час перебування дитини в пологовому будинку ознакою пороку може бути лише шум. У дитини Заровних шум не прослуховувався, тахікардії не було, набряків теж. Але декомпенсація серцево-судинної системи в немовлят може настати протягом кількох годин.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Як повідомила головний спеціаліст з акушерства і гінекології управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації Галина Васелькова, в Чернігівській області за 2007 рік померло 64 немовлят (це діти до одного року). З них від вроджених вад розвитку — 13 малюків.

* * *

Нещодавно Чернігівському пологовому будинку благодійний фонд Пінчука подарував нову апаратуру, за допомогою якої можна робити діагностування УЗД новонародженим. Обстеження проводитимуться тільки тим немовлятам, у яких є підозра на захворювання.

Нині інший благодійний фонд «Україна, я за тебе» збирає кошти на придбання необхідного обладнання для відділення інтенсивної терапії новонароджених цього пологового будинку. Небайдужі, приєднуйтеся!

Інвалідність треба виборювати в суді

«Позивач, Ущенко Ніна Іванівна, 1933 року народження, вимагає від Медико-соціальної експертної комісії присвоїти їй, згідно з наданими медичними документами, статус інваліда війни і стягнути в судовому порядку з МСЕК та МОЗ по 25 тисяч гривень за спричинену їхніми діями моральну шкоду».

Киянка Ніна Іванівна виборює свої права в суді. У десять років її було контужено. Після втрати батьків (загинули на війні) дівчинку направили до інтернату. Там перехворіла на черевний тиф та бронхоаденіт (дитячий туберкульоз). Усі медичні виписки було загублено. Та і її саму з лікарні не приїхали забирати — думали, що померла. А в шістдесяті роки жінка повторно захворіла на туберкульоз. Тоді лікарями було встановлено: «Хвороба — рецидив перенесеної у дитинстві».

З усіма можливими довідками та документами Ніна Іванівна пішла до МСЕК (Медико-соціальна експертна комісія), щоб отримати законом гарантований статус інваліда війни. Але там протягом більш як року їй призначали нові неправомірні, за словами позивачки, обстеження. А на завершення ще й сказали, що доки не будуть представлені документи з лікарні, датовані 1943 роком, про «інвалідність» можна забути.

— Вони посилаються на 4-й пункт 5-ї статті закону України, а подивитися на п'ятий пункт тієї ж статті сил забракло. А там чітко написано, що попередній пункт не поширюється на тих, хто на момент хвороби був дитиною, — переконує пані Ніна.

Останній, як їй тоді здавалося, крок для відновлення своїх прав вона зробила до кабінету заступника міністра охорони здоров'я Валерія Івасюка. Прийшовши у прийомний день і час Ніна Ущенко була шокована поведінкою урядовця.

— Уявіть, — розповідає вона, — я заходжу, протягую йому заяву, а він, навіть не поглянувши й оком, відкладає її убік і говорить: «Розказуйте». Я почала. Не пройшло й пари хвилин, як він зняв слухавку і розвернувся до мене спиною. Я — 74-річна жінка — стою перед ним і розповідаю, а він не слухає. Мене це обурило. Я підійшла до нього ближче, взяла зі столу заяву і стала її зачитувати. І тут він почав кричати, погрожувати.

Заступник міністра все ж таки пообіцяв розібратися зі справою пенсіонерки. Але, каже Ніна Іванівна, вона вже тоді зрозуміла, що ніхто нічого робити не буде. І звернулася до суду. Їй пояснили: шанси мізерні. Але жінка не хоче мовчки терпіти хамства та не реагувати на протиправні дії урядовців.

Але під час засідання у суді представники Міністерства охорони здоров'я і МСЕК своєї вини не визнали.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ЗМІ проти СНІДу

Україна за темпами поширення епідемії ВІЛ-інфекції/СНІДу продовжує посідати одне з перших місць у Східноєвропейському регіоні. Щодено в країні реєструється 48 нових випадків ВІЛ-інфекції, 13 випадків СНІДу та 6 померлих від СНІДу.

25 січня в Києві пройде міжнародний медіа-саміт «ЗМІ проти СНІДу». Його мета — об'єднання зусиль українських та міжнародних мас-медіа у проведенні інформаційної кампанії, спрямованої на подолання критичної ситуації з ВІЛ/СНІДом в Україні, призупинення епідемії.

До нас таки їде метадон

Комітет з контролю за наркотиками за попереднім погодженням із СБУ видав Державній акціонерній компанії «Ліки України» сертифікат на ввезення в Україну лікарського наркотичного препарату метадон. Він використовується для потреб замісної терапії в Україні. Загальний обсяг поставки першої партії становить 29,5 кг. Це дасть змогу забезпечити лікування 2220 пацієнтів, що здійснюватиметься на базі 28 лікувальних установ.

Прийняття позитивного рішення, що протягом тривалого часу гальмувалося низкою відповідальних державних органів, стало можливим завдяки особистому втручанню в ситуацію Президента України. Таким чином, дозволивши ввезення препарату в Україну, держава де-юре виконала одну з основних умов Глобального фонду для надання Україні міжнародної допомоги на виконання програми з протидії ВІЛ/СНІД на період 2007—2012 років загальним обсягом фінансування 151 млн. доларів.

Нагадаємо, у листопаді програма опинилася під загрозою призупинення саме через невиконання урядом України умови щодо практичного запровадження замісної терапії з використанням метадону.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

14 грудня. Мітинг-реквієм біля столичного пам'ятника «Жертвам Чорнобильської катастрофи» з нагоди Дня вшанування пам'яті учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

15 грудня. Дніпропетровськ. V Міжнародний турнір зі спортивних бальних танців «Кубок Станіслава Шкляра-2007».

16 грудня. Закарпаття. В селі Ратівці відкрито дитячий будинок сімейного типу родини Югас.

17 грудня. Київ. Відбулося урочисте дострокове відкриття одностороннього руху по мосту через Гавань Набережно-Рибальською дорогою від вулиці Набережно-Хрещатицької у бік житлового масиву Оболонь.

18 грудня. Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк вітає Юлію Тимошенко з обранням Прем'єр-міністром України.

19 грудня. В Україні святкують День Святого Миколая.

20 грудня. Київ. На Солом'янській площі відбулося покладання квітів до Меморіалу увічнення пам'яті працівників органів внутрішніх справ, загиблих під час виконання службових обов'язків.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Реанімобіль вартістю в 315 тисяч гривень для Миколаївської обласної дитячої лікарні придбали на кошти від благодійних вечер *(Укрінформ)*

Рада виконавчих директорів Світового банку затвердила другу позику в сумі 300 млн. доларів на підтримку стратегії розвитку України *(Укрінформ)*

Партнерів по бізнесу не подають, їх треба самим шукати й знаходити

Тернопільське представництво Українського національного комітету Міжнародної торгової палати (УНК МТП) за підсумками року посіло третє місце (на першому — Львівське, на другому — Закарпатське). Це при тому, що представництво створили останнім в Україні — лише навесні цього року.

Його керівник — академік Академії економічних наук, заслужений машинобудівник України, голова правління—генеральний директор ВАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон» Ярослав Карпик зумів так налагодити роботу, що представництво стало одним із кращих. Воно активно співпрацює з владою у залученні інвестицій, організації міжнародних інвестфорумів, виїзного засідання трейд-клубу, бізнес-симпозіумів, «круглих столів», виставок. Створено банк даних продукції великих та підприємств малого й середнього бізнесу, інвестиційних проектів, використовується кожна нагода для просування тернопільських товарів на ринки інших країн. Укладено угоду про співробітництво між Тернопільською облдержадміністрацією та Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати. Тож не випадково виїзне засідання цієї впливової у ділових колах організації відбулося днями саме у Тернополі, де розглядали підсумки діяльності національного комітету за поточний рік, програму дій та стратегію розвитку у наступному.

Український національний комітет, до речі, першим серед тих, які діють на пострадянському просторі, ще в листопаді звітував про свою роботу на сесії Світової ради Міжнародної торгової палати, де було схвалено його досвід. Україну відвідав генеральний секретар МТП пан Гі Себбан. Ми вже маємо 22 закордонні представництва, і робота ця триває. Здійснюється пошук партнерів по бізнесу, моніторинг опрацювання комерційних пропозицій. І не лише на осі «Україна—Світ», а й всередині нашої держави. Започатковано програму «Схід—Захід», метою якої є подолання економічного відчуження областей, розвиток зв'язків між підприємствами, залучення інвестицій. Вона вже запрацювала в Донецькій і Львівській областях, на черзі — Запорізька і Тернопільська.

Нині розбудовується палата Третейського суду при національному комітеті. За словами президента УНК МТП Володимира Щелкунова, йому довіряє дедалі більше підприємств. Якщо торік суд розглянув 7 справ, то цього року їх було більше 130, причому половину з них вдалося врегулювати ще до судового засідання. Ще один важливий напрям роботи комітету — благодійництво. Він намагається зробити наш бізнес соціально відповідальним, прищепити діловим людям культуру благодійності і меценатства. Робити це треба не лише до свят, а систематично, адресно.

На думку Володимира Ігоревича, Тернопільщина для інвесторів — неоране поле. Місцеві інвестиції себе вичерпали, тому треба залучати їх зовні. З ініціативи національного комітету у ці дні область відвідали інвестори з Кореї, Японії, Гонконгу, Китаю, Угорщини, інших країн. Поки що це, так би мовити, розвідка боєм, але представники деяких компаній уже заявили, що прийдуть з конкретними пропозиціями. «Співпраця може йти у трьох напрямках, — каже перший заступник голови облдержадміністрації, кандидат економічних наук Андрій Фліссак. — Передусім у галузі переробки сільгоспсировини, яка становить більш як 60 відсотків валового продукту області, розробці корисних копалин і розвитку туризму. Сподіваємось також на сприяння при входженні області у європейські транспортні коридори, у відновленні роботи аеропорту, що дасть змогу зробити Тернопіль, розташований у центрі західного регіону України, важливим транспортним вузлом. Ми запропонували також зустрічні інвестиційні проекти. Можу запевнити, що в області будемо створювати необхідні умови для інвестиційного прориву. Розраховуємо при цьому на тісну співпрацю з Українським національним комітетом Міжнародної торгової палати». Що ж, може, справді, для області, яка вже багато років пасе задніх із залучення інвестицій, спільними зусиллями вдасться «прорубати вікно» у широкий світ.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: Ярослав Карпик, Володимир Щелкунов і керівник управління зовнішніх відносин ОДА Василь Кравець (зліва направо).

Фото автора.

Доза людяності. Чи має її держава?! —

запитує «чорнобилець» із Кам'янця-Подільського Володимир Ільєв

Позов задля... книги

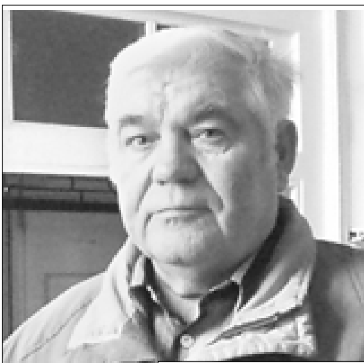

— Я не скаржуся ні на кого, я лише вимагаю справедливості, — з самого початку розмови уточнив Володимир Ільєв. — Борюся не лише за себе, а й за тих, кого вже нема. Мої колеги по Чорнобилю — мої свідки. Федь Курганов, Катя Ліпковська, Світлана Романюк, Загородній... Якби вони дожили до цього дня, напевне, як і я, позивалися б із власною державою, яка однією рукою дає, другою відбирає. Як відсуджу свої гроші, то видам книгу, яку зараз пишу. Книгу пам'яті героїв Чорнобиля...

Герой... Саме так називають колишнього фельдшера Володимира Костянтиновича в школі №17, де відкрили музей Чорнобиля і куди він здав як експонат свою Почесну грамоту ліквідатора, отриману в 1986-му. Узагалі ж Ільєв ніколи й не думав про геройство. Хіба був героєм, коли немовлям вижив на вокзалі у Рені, як висунувся з кошри нечутно для зомлілої від хвороби матусі. Там його підібрав офіцер — той і рятівник-герой.

У квітні 86-го весняна теплінь навіювала такий ліричний настрій, що Володимир після зміни неквапом прогулювався містом. Біля базару зустрів знайомого з рідного Жванця, той повідомив новину: десь на Поліссі зірвався атомний реактор. «Це страшна біда», — усе повторював він. Ільєв, медик (загалом віддав галузі 37 років), і сам це знав, тож провів удома інструктаж. Але влада, стримуючи паніку, напоказ організовувала першотравневі демонстрації. Ільєви теж пішли на міський стадіон. Мабуть, за інерцією. Не думав Володимир, що за кілька днів ухопить справжню дозу радіації...

Зміни рятівники не дочекалися

За наказом Хмельницького облздороввідділу №179 від п'ятого травня в зону направлялися три бригади «швидкої допомоги» з Хмельниччини. Водій, лікар, фельдшер, лаборант та дозиметрист у кожній. Їхали «на спецзавдання», міняли перший заїзд, який відпрацював п'ятиденку. «Новеньких» вербували на 10. І щоб витиснути з них згоду, промаринували в Хмельницькому цілий день. «Чого ви боїтеся, там бета-промені, а вони й не шкідливі зовсім, до того ж вам дадуть гумові чоботи». ПАЗик привіз бригади на місце вночі. Дислокація — по селах Іванківського району. Кам'янчанам випало працювати в селі Розважів, де була номерна районна лікарня. Сюди доставляли людей із Чорнобиля та Прип'яті, з самого пекла. А медики повинні були їх обстежувати, направляти до медичних центрів відповідно до отриманої дози та стану здоров'я. Уже вночі, без жодного перепочинку, бригада поїхала по селах. Найпершими забирали дітей, котрих ще не встигли евакуювати. У них почалися носові кровотечі. Старший фельдшер Ільєв на руках вносив їх до «швидкої». У найгіршому стані були ті, яким давали молоко з-під корови. «А чим же годувати?» — знизували плечима мами.

Розважів у начальства всіх рангів уважався безпечним місцем, до реактора було майже 60 кілометрів. Чи була радіація? На подвір'ї гуляла квочка з курчатами. Лікар Федір Курганов аж замилувався: «Такі малюсенькі, а, бач, живуть». Назавтра жодне курча вже не бігало по двору. А у людей — металевий присмак у роті, немилосердна печія по всьому стравоходу. «Хлопці, пийте горілку, бо пропадемо!» — казав Ільєв своїм. На 10-й день приїхав якийсь Гарбуз, перевіряючий із Хмельницького. Ільєв і йому запропонував 100 грам. Той відмахнувся, а назавтра його (вже пластом) повезли назад. Ішов 20-й день, наступна зміна не приїхала. Згодом начальника здороввідділу, який наказ підписував, хлопці віднайшли аж у міністерському кріслі. І, звісно, сказали йому все, що про нього думають, дуже відверто.

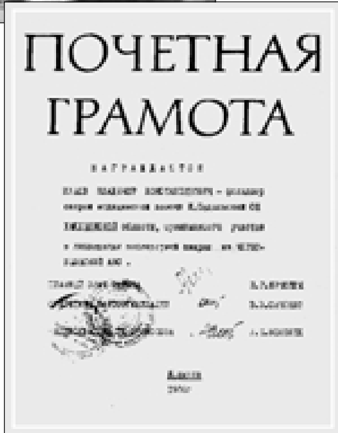

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

Бригади обстежили 12 тисяч потерпілих. Дозиметр постійно зашкалював. Від них вимагали роботи і звітів, звітів та роботи. 31 травня кам'янецьких медиків кинули в сам Чорнобиль. За українським законодавством не має значення, скільки ти пробув у зоні під час ліквідації аварії — добу, дві, три... Ільєв та його колеги працювали біля реактора 18 годин. За що йому було нараховано 63 рублі 43 копійки.

«Кажуть, що я оббираю інших «чорнобильців»

Володимир Костянтинович має посвідчення ліквідатора І категорії. Здоров'я почало підводити навіть його, оптиміста. Шостого жовтня 2004 року Міжвідомча експертна комісія дійшла висновку, що цілий букет захворювань Ільєва пов'язаний із роботами під час ліквідації аварії на ЧАЕС. 17 листопада 2004 року йому вперше дали ІІ групу інвалідності. У зв'язку з цим Володимир Ільєв звернувся до Кам'янець-Подільського міського управління Пенсійного фонду України для отримання відповідного посвідчення та з вимогою перерахувати йому державну й додаткову пенсію. Посвідчення отримав одразу, а от пенсію в тому розмірі, який передбачено законом, не виплачено досі. Тому «чорнобилець» вирішив іти до суду. Кам'янець-Подільський міськрайонний суд 10 квітня цього року прийняв рішення на користь ліквідатора. На руки позивач отримав його 23 квітня й сам відніс до управління Пенсійного фонду. Йому запропонували звернутися до міської лікарні №1, щоб там зробили перерахунок зарплати відповідно до судового рішення. 26 квітня Ільєв надав наказ про перерахунок, його запевнили, що тепер і пенсію перерахують. Але в травні грошей не отримав, тож знову пішов до Пенсійного фонду. Знову почув запевняння. 24 липня подав письмову заяву з проханням надати відповідь, чому не виконується рішення суду. І аж тепер дізнався, що управління його оскаржуватиме. «То вже минуло аж три місяці разом зі строком оскарження!» — здивувався Володимир Костянтинович. У нього вимагають також так звані первинні документи, зокрема, табелі обліку робочого часу. Але ж їх належить зберігати усього три роки!

Володимир Костянтинович розповідає, як оббивав пороги установ, і за його словами, почув таку фразу від секретарки: «Не ходіть, вам нічого не положено». А коли звернувся до управління праці та соціального захисту за щорічною допомогою на оздоровлення в розмірі п'яти мінімальних зарплат, як те передбачено статтею 48 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» для інвалідів І та ІІ груп, йому спочатку сказали, що він... оббирає інших «чорнобильців», а потім порадили подавати до суду.

Гроші для виплат пільговикам не надійшли...

Головним аргументом службовців названих установ є відсутність коштів. Не передбачено бюджетом 2007 року. Коли ж Конституційний суд України дев'ятого липня відмінив як неконституційні урізання пільг багатьом категоріям населення, в тому числі й «чорнобильцям», Ільєв зрадів. Нарешті справедливість восторжествує! Та не так сталося, як гадалося. Гроші на рахунки обох установ для виплат пільговикам і досі не надійшли. «Суто полюдськи ми все розуміємо, не проти виплатити, та тільки звідки?» — кажуть службовці. Не один Ільєв примусив їх ходити по судах та писати апеляційні скарги. За останні місяці тільки до громадської приймальні міської організації БЮТ звернулося 2100 дітей війни, 150 інвалідів та «чорнобильців». Чи хоч одна службова записка про ці звернення та про позови пільговиків дійшла від місцевих чиновників до Кабміну? Як пояснив юрист Валерій Талько, якщо виплат не буде в листопаді, приймальня готова подавати колективні позови до суду. Інша громадська приймальня — Хмельницького обласного осередку всеукраїнської громадської організації Комітет виборців України вже так і робить. Юрист Іван Мельник уважає, що писати апеляції в цих справах — негідно державних людей, він гірко зауважує, що інакше Пенсійний фонд, Управління праці та соціального захисту населення доведеться перейменувати. «Бо яке населення вони захищають? Рішення Конституційного суду є обов'язковим до виконання на всій території України. Судді ж на місцях підходять до цієї справи порізному, і нема впевненості, що приймуть рішення на користь позивачів».

Тим часом довготривалі судові розгляди виснажують і так підірване здоров'я чорнобильських героїв. «Ось 20 листопада їду в реабілітаційний центр у Святошині. Не знаю, чи вистачить моїх копійок на лікування. Дорого воно коштує. Узяв 30 штук Liv Gar за рецептом гематолога на 142 гривні, і це тільки на десять днів. А без ліків уже не прожити й доби...»

Володимир Ільєв часто думає про свого діда, який за часів Миколи ІІ був старшиною на 16 сіл. Досі люди його добрим словом згадують. Бо прислухався до їхніх потреб. Наказав на дорозі, якою ходило до міста чимало народу, викопати криницю, щоб подорожні напитися могли. І не чекав вказівок ні від царя, ні від губернатора, а сам поспішив доповісти про потребу. Служила криниця людям десятки літ, а нині її закрили бетонною плитою, навіть не питаючись у народу.

Віра ШПІЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: Володимир Ільєв та «чорнобильська» грамота, отримана в 86-му.

Фото автора.

Стареньку хлопчик навчив читати за дві зими

■ ТАЛАНОВИТІ ДІТИ

Бувало, старенька засинала за книжками. Тоді малий шарпав її за рукав і казав: «Бабусю, бабусю, не спи, у сколі не мозна спати!..»

Азбуку Михайлик знав у рік і три місяці

Коли Михайлику Лісовому із села Заможне Барського району сказали, що баба Сяня не вміє читати, йому так шкода стало її! Хлопчик, було йому тоді три рочки, аж прослъозився. Голубоокий Мишко міцно обняв за шию стареньку і сказав їй: «Бабусю, я тебе навцу». Батьки хлопчика, Оксана та Сергій (вони обоє вчительюють у сусідньому селі Войнашівка), лише усміхнулися на те: мовляв, чого не почуєш у такому віці від дитини! «Ми й гадки не мали, що бабця піддасться на синову науку, — згадує пані Оксана. — Посміялися та й побігли в школу на уроки».

Прабабуся Михайлика, Олександра Сидорівна Рябій, мешкає в селі Качківка Ямпільського району. До Михайлика приїздить лише на зиму. Доля в неї — страшно згадувати! До краплини випила чашу горя. В них у сім'ї було восьмеро дітей. Олександра найстарша. «Я була за няньку всім їм. Навіть в школу не ходила. Тато з мамою все в роботі. А я бавлю меншеньких». У голодні роки померли всі брати й сестри Олександри Сидорівни. «Ото вже вмилася слізьми. За десятьох, певно».

А потім і батьків не стало. Одним-одна лишилася, аж поки заміж не вийшла. Звікувала на колгоспному полі. Дякувати Богу, має двох дітей. Чоловік рано помер, самій довелося ставити їх на ноги.

Нині в Олександри Сидорівни четверо правнуків. Але Михайлик для неї — сонечко у віконечку. «Щоб я тебе, Мишечку, ще побачила в телевізорі, то вже можна й помирати», — пригортає до себе правнука.

Каже, що хлопчик виріс у неї на руках. У Войнашівці живе дочка Олександри Сидорівни, Євдокія Антонівна Мазур, а в Заможному — онука Оксана. «Є в кого гостювати». А як з'явився Михайлик, то бабця щозими доглядала його. Заради правнука готова не лише азбуку вивчити.

— Онука з чоловіком до школи, — каже бабуся, — а я до Мишка: «Ану, гай будемо свої уроки починати». То він бере азбуку, показує, де яка буква, а я за ним бубоню собі під ніс. Бува, задрімаю, а він шарпає за рукав: «Бабусю, не спи, у сколі не мозна спати». Йому тоді ще й трьох рочків не було. Не всі слова вмів добре вимовляти, але читав!.. Слова почав складати у рік і вісім місяців. Азбуку вивчив ще раніше — у рік і три місяці.

Удвох прочитали Біблію від дошки до дошки

— Михайлик дуже слухняна дитина, — приєднується до розмови мама Оксана. — Ніколи без дозволу не сяде за комп'ютер. Навіть цукерку не з'їсть, поки не спитає, чи можна. Я розумію, це вже, як кажуть, занадто, але такий він є. Тому, коли я сказала, що бабусю не можна будити, коли задрімає, бо старенькі люди можуть довше спати, то він уже так не робив. Навпаки. Бувало, приходимо з роботи, а він з порога: «Тихенько, бо баба Сяня спить. У неї почався урок спання».

Дві зими, з трьох до п'яти рочків, Михайлик проводив уроки читання зі своєю майже 80-літньою прабабусею. «Нелегко мені давалася та наука, — згадує Олександра Сидорівна, — але марно вона не минула. Великі букви в газеті можу прочитати. А дрібних не бачу. Вони зливаються мені всі і стають однакові, як ті комахи в мурашнику».

— Як вони читали газети, то треба було бачити, — усміхається Оксана. — Михайлик, на прохання бабусі, підбирав точку, де мала стояти газета. «Отам не бачу, ні, посунь трохи вбік. А там мало світла, неси до вікна». Малий залюбки слухається, а тоді по черзі починають — і про Вашингтон, і про Клінтона, і про Ющенка...

Своєму старанному маленькому вчителеві на знак вдячності прабабуся подарувала дитячу Біблію. Але читав її Михайлик уголос, як просила бабуся. «Там букви, як макове зерня, не для моїх очей». Щоправда, хлопчик раз по раз переривав читання запитаннями. Тепер уже Олександра Сидорівна розтлумачувала малому біблійні сюжети. «А він слухав з роззявленим ротом». Удвох вони прочитали Біблію від першої до останньої літери.

«Я хочу викопувати динозаврів, але мама каже, що тоді доведеться бути далеко від сім'ї»

— Ми не вчили сина читати за якоюсь спеціальною програмою, — каже мати Михайлика. — Я була здивована, як він з першого разу запам'ятовував назви літер. У рік і три місяці вже знав усю абетку.

«Насьо ці буби?» — перепитував маму малий Михайлик. Він їх ще вимовляти добре не вмів, як почав складати у слова. Тільки-но малий вловив правило, що з літер, які «дружать між собою», утворюються слова, почав самотужки пропонувати буквам дружбу. Інколи такі слова виходили!.. Дорослий таких ніколи не придумає. Тому читати Михайлик, каже мама, навчився самотужки. Коли хлопчику виповнився рік і вісім місяців, він уже перечитав буквар.

— Він жодної книжки не порвав. Книжки для нього — святе. Навіть у дитячий садок ходив, як професор, з книжкою під пахвою.

Пані Оксана не знаходить слів, щоб передати душевний стан сина, коли той залишається наодинці з книжкою. Жодне інше заняття його так не захоплює, як читання книг. Ні комп'ютерні ігри, ні бойовики чи мультики не замінять йому книгу. Знайомі, знаючи про таке захоплення хлопчика, почали дарувати йому книги. Найперше казки.

— Але як вони Михайликові не подобаються! — продовжує мати. — Він мене запитує якось: мамо, нащо вони там пишуть такі дурниці? Тепер усі наші знають, що книжка казок для Михайлика — не той подарунок.

Казок хлопчик не любить. Бо в них стільки дурниць! То дід з бабою яєчко не можуть розбити, то ще щось несусвітнє.

Спершу допитливого хлопчика взяла в полон географія. «Це був його козир! — каже мати. — Він залюбки вичитував усе, що пов'язано з іншими країнами світу. Перевіряв наші знання, чи знаємо ту чи іншу столицю, які гори найвищі, які ріки найдовші і так далі. Просив купувати йому всі книги з географії. Далі була астрономія. Згодом перечитав усе, що міг знайти, про динозаврів. Після цього запитав, де можна вивчитися на того, хто відкопує динозаврів. Однак мама дещо розчарувала в цьому сина. Сказала, що археологам багато часу доводиться проводити далеко від домівки, від сім'ї. А Михайлик, як уже згадувалося, хлопчик занадто слухняний. Тому зараз він не може сказати, чим, крім викопування динозаврів, міг би ще займатися після школи.

— Нам радили активніше розвивати здібності сина, — каже пані Оксана. — Але ми не хочемо красти в нього дитинство. Знання це добре, але дитина повинна мати всебічний розвиток.

На пропозицію батьків хлопчик почав займатися в секції вільної боротьби. Тут у нього є гарний приклад. Батько Сергій працює тренером у цій секції. Худенький на вигляд хлопчик і тут проявив себе. Він став призером на всеукраїнському турнірі з вільної боротьби, де отримав медаль за здобуте третє місце. Мама дуже пишається, що синові подобається заняття у студії спортивних танців «Глорія-данс», які він почав відвідувати з осені минулого року в райцентрі. А вже у березні 2007-го разом із своєю партнеркою Олександрою Тисовською вони перемогли у Вінниці на змаганнях зі спортивних танців. Нагороду їм тоді вручав відомий танцівник Владислав Яма. Через два місяці юних танцівників чекала ще одна нагорода — за перше місце на традиційному всеукраїнському конкурсі зі спортивних танців «Кубок Бара—2007».

Є в Михайлика дві відзнаки за перемогу в конкурсі знавців української мови імені Петра Яцика. Одна грамота — від районного відділу освіти, друга — від районної держадміністрації.

Найбільш приємними хвилинами хлопчик вважає для себе проміжок часу від 21.30 до 22-ї години. Позаду виконання домашніх завдань, репетиції і тренування і нарешті можна дати волю улюбленому заняттю. Зараз Михайлик, як і багато його ровесників, у полоні пригод «Гаррі Поттера». «Усі дива світу», книга, яку ми подарували юному книголюбові, як нам здалося, на той вечір мала замінити пригодницьке чтиво. Надто захоплено малий перегортав сторінки подарункового видання.

«Троянда пасує закоханим»

Діна Леонідівна Рудик, вчителька 4-А класу Войнашівської школи, де навчається Михайлик Лісовий, вважає, що має гарного помічника. Без образи для інших діток, каже пані Діна, Лісовий вирізняється з-поміж них ширшими знаннями. Та вони й самі це бачать. Не приховують, що з Михайликом надійніше. «Недавно наш клас переміг в одному з шкільних конкурсів, — продовжує вчителька. — То дітки з інших класів казали: «Добре їм, у них є Лісовий...»

З першого класу Діна Леонідівна дає своєму здібному учневі додаткові завдання. Щоб не пригальмувати його розвиток. А коли він відповідає, просить, щоб доповнював розповідь матеріалом, якого нема в підручнику. Єдиний предмет, який трохи лякає малого вундеркінда, це математика, каже вчителька. Інколи перед початком уроку з математики Михайлик, ніби між іншим, запитує у вчительки, чи не буде сьогодні самостійної або контрольної. «Не тому, що він не готувався, — каже пані Діна, — це не той учень, який не готується до уроків. Просто предмет йому важче дається, а він уболіває за все...»

— Почитайте, будь ласка, як Михайлик описав свою улюблену квітку, — каже вчителька.

«Моя улюблена квітка — троянда. Особливо вона красива вранці, коли маленькі краплини роси виблискують від її світло-червоного кольору. Ця квітка дуже пасує закоханим».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімках: нині бабусі Сяні, учениці Михайлика, не до читання, треба город упорати до зими; дворічного братика Антона Михайлик також би навчив читати, але часу не вистачає.

Фото автора.

Жорстка перевірка «автоцивілки»

З 1 січня 2008 року українські ДАІ остаточно візьмуться за контроль наявності полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників автотранспорту. Як саме це відбуватиметься, читайте далі.

Хоча, відповідно до вимог Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», забороняється експлуатація транспортних засобів на території України без поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, дата запровадження обов'язкової перевірки органами ДАІ наявності страхових полісів у водіїв уже декілька разів відкладалася.

Адміністративне покарання за відсутність страхового поліса — штраф від 8,5 до 17 гривень. Безумовно, що такі санкції не дуже стимулюють до придбання поліса, однак очевидно, що вже найближчим часом ситуація може радикально змінитися в бік посилення відповідальності за порушення правил дорожнього руху. Оскільки днями навіть Президент наголосив на підвищенні штрафів.

Згідно з Правилами дорожнього руху до документів, які повинен мати водій під час керування транспортним засобом, включено страховий поліс (сертифікат) про укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

З метою запровадження єдиної для усіх страховиків ознаки «застрахованості» автомобіля, Держфінпослуг затвердила спеціальний знак, так званий стікер, схожий за своїм форматом і використанням на талон технічного огляду автомобіля. Спеціальна картка-стікер має зелений колір та містить інформацію про термін дії страхового поліса, дані про страхову компанію і підказку водієві, як йому діяти, якщо він потрапив у ДТП. Закріплюється картка-стікер справа на лобовому склі автомобіля поряд з талоном техогляду.

Щоб отримати стікер, який візуально підтверджує укладення страхового договору між власником автомобіля і страховиком, необхідно просто з'явитися до офісу компанії-страховика зі страховим договором.

Відсутність стікера на вітровому склі обов'язково стане приводом для зупинки вашого авто інспекторами ДАІ.

До речі, за даними Моторного (транспортного) страхового бюро України, кількість автовласників, які застрахували свою відповідальність, становить лише 30 відсотків.

За законом, інспектори ДАІ вже зараз мають повне право штрафувати водіїв, якщо немає поліса, але роблять це здебільшого, якщо водій грубо порушив правила дорожнього руху, став винуватцем дорожньо-транспортної пригоди, під час проходження технічного огляду та при перереєстрації або перереєстрації транспортного засобу.

Насамкінець варто зазначити, що від обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності звільняються за умови керування власним транспортним засобом учасники бойових дій, інваліди війни, інваліди першої групи. Відповідно, ця категорія водіїв не зобов'язана отримувати й спеціальну картку-стікер, а збитки, завдані з їхньої вини, відшкодовуватиме Моторне (транспортне) страхове бюро України.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

У старовинному замку освячено каплицю і гетьманську світлицю

Вони розмістилися у Тернопільському замку — пам'ятці архітектури XVI століття. Ініціаторами стала генеральна старшина тернопільського козацтва: Ігор Вардинець, Роман Півторак, Володимир Пласконіс, Ярослав Гнатюк, Василь Коломийчук, Іван Курницький. За їхні власні кошти облаштовано світлицю і каплицю.

Під час освячення гетьманської світлиці і каплиці.

Роботи з оздоблення деревом взяли на себе майстри та учні Вищого професійного училища № 4 Тернополя ім. Михайла Паращука, де козацькі традиції у великій пошані. Світлиця прикрашена портретами гетьманів і козацької старшини, картинами батальних сцен. Але це ще не все. За словами крайового отамана Тернопільської області, директора ВПУ № 4 Романа Півторака, з часом світлиця наповниться експонатами-свідками козацької доби: шаблею, гарматними ядрами, пістолем, кінною збруєю, глиняною люлькою... Ці та інші речі, знайдені на місцях битв у Зборівському та Тернопільському районах, викуплено у приватних колекціонерів. У світлиці відбуватимуться великі козацькі ради, вона буде резиденцією гетьмана під час його приїзду до Тернополя. Поруч — каплична Покрови Пресвятої Богородиці. Їх освятили духівники Тернопільського козацтва — архієпископ Тернопільський і Кременецький УПЦ КП Іов та настоятель Свято-Троїцького духовного центру ім. Данила Галицького Анатолій Зінкевич.

Як розповів верховний отаман Українського козацтва Ігор Вардинець, облаштування гетьманської світлиці і каплиці тернопільське козацтво, яке налічує понад 6 тисяч осіб, ініціювало давно, але не знаходило підтримки у влади. Не є таємницею, що за цією пам'яткою давно полюють підприємливі люди. Але хіба не буде святотатством, коли у древніх стінах, які пам'ятають іще Богдана Хмельницького, розміститься ще один ресторан! Один із них, до речі, прибудований якось до замку, спотворив його вигляд, закрив чудову панораму, що відкривалася на Тернопільський став. Більше того, руйнується стіна замку, але нікому до того діла немає. Тож козаки вирішили: замок має служити вихованню молоді. Тут відбуватимуться виставки, концерти, різні конкурси із знання козацьких традицій, історії України, козачата гартуватимуть силу й дух у школі єдиноборств. Мріє тернопільська старшина і про козацький ліцей. У неї першої в Україні визріла ця ідея, але її вже встигли реалізувати в інших областях, а у Тернополі справа застопорилася, хоча жодних перепон немає. Бракує лише розпорядження голови обласної ради. Давно визначено, що дітиме ліцей на базі ВПУ № 4. «Не потрібно ні коштів, ні приміщень, — каже Роман Євстахійович Півторак. — Ми все беремо на себе. До ліцею хочемо набирати передусім дітей знедолених: сиріт, з малозабезпечених родин. Батьки вже в черзі стоять, щоб віддати дітей до такого закладу. Чому росіяни так високо підносять кадетство, а ми ставимо перепони на шляху виховання патріотів?» Козаки сподіваються знайти розуміння у нового голови облдержадміністрації Юрія Чижмаря.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Набридло валятися на пляжі?

■ **ВИПРОБУВАНО НА СОБІ**

Ви ще не були в Туреччині? Саме збираєтеся, але не впевнені, що знайдете щось цікаве? Ну, звичайно, думаєте: ну, море, ну, пляжі... Валятися «оселедцем» і чекати, доки станеш «таранею»... Навіть якщо це кращий із готелів! Навіть якщо «усе включено плюс» (це коли не лише місцеве вино і пиво, а і «Мартіні», і будь-який коньяк на халяву). Через пару днів — нудно? Адреналіну в крові перебір? Тоді вам точно потрібен рафтинг.

Космос відпочиває!

Це те, заради чого варто їхати до Туреччини! Спуск гірською річкою на надувному човні — рафті — чи на двомісній байдарці (якщо ви не боїтеся, тому що вона має більше шансів перевернутися на крутому порозі), це те, що переважило чашу терезів під час вибору місця проведення відпустки й у автора з компанією.

У перший день відпочинку нас спокусили романтичною подорожжю на яхті до островів, які ще пам'ятають «сліди» Олександра Македонського. Прокатавшись з вітерцем під запальні танці місцевих мачо, нахлюпавшись в чарівних лагунах Середземного моря, ми благополучно згоріли. Вранці, збираючись на рафтинг, були схожі хто на помідор, хто на варених раків — залежно від комплекції. Але все-таки — не можна передати відчуття своєї значущості, важливості моменту, що ти трохи Кусто, коли запихуєш своє навіть обпалене тіло в гумовий «водолазний» костюм, зверху ще нахлобучуєш рятувальний жилет. А вже коли одягли шоломи на голови... Космос відпочиває! Фотоапарати перегрівалися ще на суші, поспішаючи зафіксувати процес перевтілення звичайного «чайника» на екстремала, тому що рафтинг належить до екстремальних видів спорту.

Хоча душа просила найгостріших відчуттів, у байдарку все-таки залізти не ризикнув. Для початку, вважаю, і рафт підійде. Дещо задовго збирався, тому отримав місце в інтернаціональному човні: четверо наших, один поляк, дві німкені — як з'ясувалося згодом, багата пані та її компаньйонка, і два юні інструктори-турки. Ох, і намучилися вони з нами! Вони мають стежити, щоб нічого з туристами в їхньому човні не сталося. Ні, вони, звичайно, для куражу і човен виводять на круті перекати, і веслами так шльопають по воді, що бризки «вище неба», однак в жодному разі не можуть допустити, щоб хтось травмувався. А наш народ як? Щоб, значить, по повній програмі. Один бравий хлопець із Дніпропетровська все норовив стати на ніс човна і так, стоячи, з бойовим кличем, долати пороги. Він увесь час підхоплювався, а турки його увесь час намагалися втихомирити. У результаті ми то дивилися, чим закінчиться їхня боротьба, то верещали, як шалені, коли поріг заставав нас зненацька. Мокрими стали буквально на перших хвилинах «сплаву». Вода була дуже холодна — адже річка гірська! — і ми шукали, за що б можна ще вчепитися, крім весла, щоб не вилетіти з човна. Підсвідомо розуміли, що рятувальний жилет не дасть нам потонути, що, швидше за все, такий сплав безпечний, але розум працював сам по собі і найчастіше вхолосту. Емоції вирували через край. Не остуджувала їх навіть річкова водичка. Було так чудово, що наші почали співати, точніше, репетувати на все горло, перекрикуючи і шум річки, і вигуки із сусідніх човнів. Першою спала на думку «Катюша». Її і заспівали. Лише на другому куплеті відчули, що німкені готові пуститися вплав без човна (алергія в них у крові, чи що, з війни ще від дідів залишилася?). Але ми їм підморгнули, підхопили під руки, і вони, не знаючи слів, наспівували мотив пісні про ту, що виходила «на високий берег, на крутой». Коли пройшли перші пороги, нас вивели на сушу — напевно, щоб ми не одуріли від захвату.

Але захват був ще попереду — унікальний античний міст заввишки 12 метрів. Важко було уявити, скільки поколінь людей з різною метою і з різних причин опинялися на ньому, під ним. А того дня стояли там ми. Було відчуття, що не просто доторкнувся до історії, на якусь мить відчули себе часточкою цієї історії, мікросвітом і самим мостом, і цієї річки... Ось валун, до якого було комфортно притулитися, спостерігаючи за сміливцями-турками, які стрибали з цього моста у воду (а під ним глибина лише 1,5 — 2 метри). Цікаво було б дізнатися, чиє тепло він охолоджував тисячі років тому. А раптом ця людина хоч якимсь боком була моїм предком?..

Але довго думати над цим не було коли — пролунала команда ланцюжком плисти по річці з сильною течією і температурою води 10 градусів. Бадьорить! Зате практично не відчувалося, що напередодні згоріли «дотла» — холодні «примочки» допомагали.

Коли знову сіли в рафти і пішли на останні пороги, почувалися вже такими асами, що «хуліганили» крутіше за нашого дніпропетровця. Забуваєш про вік, звідкись налітає бажання бути обов'язково першим, пройти поріг найефектніше від усіх, налетіти на інші човни і вийти переможцем.

Мокрі, захлинаючись і водою, і захватом, на кінцевому пункті (він же, виявляється, був і стартовим) з приємним подивом потягували носами, відчуваючи аромат смаженої на решітці форелі. А до неї, як незабаром переконуєся, і овочі вже нарізані, і холодне пиво «Ефес» підготовлено. З огляду на те, як нагулювався апетит, столи спорожніли дуже швидко. І все-таки цього часу вистачило фотографам, яких ми не помічали, але вони ловили моменти нашого торжества і захвату. Пізнаючи себе в «рафтинці», сміялися від душі, продовжуючи свято і переконуючи, рафтинг — це справді класно!

Цікава історія

Найвідоміший історичний факт дійшов до нас завдяки історику Геродоту. Під час морської кампанії грек Сіліс був захоплений і взятий на борт перським королем Ксерксесом І. Коли Сіліс зрозумів, що перський король збирається напасти на грецьку флотилію, він схопив ножа і стрибнув за борт. Перси не могли знайти його за бортом і вирішили, що він потонув. Сіліс виплив вночі і проплив між усіма кораблями перської флотилії, обрізуючи якірні мотузки кораблів. Щоб під водою бути непоміченим, він використовував порожню тростину. Потім він проплив 13 кілометрів і возз'єднався із грецькими силами.

Довідка

Виходячи із словника іншомовних слів, екстремальний — це крайній, незвичайний у труднощах, складності. Екстремальний спорт — це граничний спорт чи незвичайний за складністю і ризиком спорт. Він загострює всі шість відчуттів людини: зір, нюх, дотик, слух, смак, інтуїцію. Саме від концентрації всіх цих відчуттів найчастіше залежить результат.

Утім, сьогодні, щоб узяти участь у рафтингу, не обов'язково їхати до Туреччини. У наших карпатських річках пороги і крутіші є, і там уже туристам пропонують таке екстремальне «катання». А от що справді є поки що тільки в Туреччині (із доступних за ціною місць, тому що до Нової Зеландії, США і на острови Фіджі, де теж такий екстрим пропонують, тільки добратися чого варте!) — то це ДЖЕТ-БОТ. Це такий місткий катер з дуже маленькою — 10 сантиметрів — осадкою і дуже могутнім во-

У вихованні патріотів немає поділу на столицю і провінцію

Донецька обласна організація Товариства сприяння обороні України — одна із найбільших. В її складі — понад 500 тисяч членів товариства, які об'єднані в 1031 первинну організацію. У системі організації — 12 автошкіл, технічна школа, 22 спортивно-технічні клуби, коледж радіоелектроніки та управління. Про те, чим живе сьогодні колектив, ми говорили із головою обласної організації Віктором ТИМЧЕНКОМ.

— Вікторе Миколайовичу, цього року Товариство сприяння обороні України (колишнє ДТСААФ) відзначило 80-річчя. За цей час у державі змінилися пріоритети, в тому числі — військові. Як це відчуває на собі ваша організація?

— Звичайно, всі структурні зміни у Збройних Силах стосувалися і нас. Перш за все варто зазначити, що ми стали правонаступниками ДТСААФ і отримали у спадок будівлі, споруди, школи, клуби тощо. І якщо свого часу товариство вело серйозну підготовку водіїв різних категорій автомобілів та спецтехніки, то і база відповідно створювалася велика. А після розпаду Союзу ця база стала вже проблемою: за рахунок чого її утримувати, як розвивати?

Для порівняння: якщо в 1996 році ми готували понад 5000 водіїв на рік, то нині — близько 700. Адже спецзамовлення для армії вже немає. Зате тепер ми навчаємо двом десяткам «мирних» спеціальностей. Навіть флористів готуємо! Тобто зміни, які сталися за останні роки, дуже відчутні. Ми знайшли своє місце у суспільстві, по-новому поглянули на те, що маємо, по-іншому вибудували роботу.

— Численні приватні автошколи, які працюють в області, — ваші прямі конкуренти?

— Ми не боїмося конкуренції. Справді, на початку створення таких курсів вони намагалися приваблювати слухачів передусім за рахунок низьких цін. І люди «купувалися» на це. Але у таких шкіл немає ані своєї бази, ані кваліфікованих викладачів, програму максимально спрощено. Це просто замаскований продаж свідоцтв про закінчення курсів.

Я взагалі за те, щоб висувати суворіші вимоги для таких закладів. «Якість» навчання на приватних курсах ми бачимо на дорогах. Це загальнонаціональна проблема, і на неї не можна закривати очі.

— У вашому кабінеті стоять цікаві макети суден. Вони виготовлені вашими активістами?

— Це моделі, виготовлені із дотриманням масштабу і точної копії всіх деталей. Така робота дуже копітка, може тривати кілька місяців. Усього в наших підрозділах діють майже 400 секцій, де займаються 16 тисяч спортсменів. Ми розвиваємо судно-, авіа-, автомодельний спорт, інші технічні види спорту. Наші представники беруть участь і перемагають у загальноукраїнських та міжнародних змаганнях. Прикро, але Міністерство молоді і спорту начебто «не помічає» технічні види спорту — чиновники віддають перевагу олімпійським видам, які і фінансуються за рахунок держави. А ми, громадська організація, багато років тримаємо на своїх плечах секції і клуби, де займаються діти і дорослі.

Особливість ще і в тому, що наші клуби розташовані переважно в робітничих містах і сільських районах, де для школярів вибір розваг невеликий. Забираємо дітей із вулиці, не даємо їм піти хибним шляхом. Раніше гуртки об'єднували по 50—60 дітей! Повірте, якщо хлопчина прийшов до нас, він уже не зв'яжеться із поганою компанією, не вживатиме наркотики тощо. І в цьому, я вважаю, і повинно полягати патріотичне виховання. Для якого немає поділу на столицю і провінцію.

— Цього року вам вдалося відродити авторалі «Донбас» — змагання, які свого часу збирали знаменитих автоспортсменів. Чи можна прогнозувати появу нового «шумахера» із Донеччини?

— Траса «Донбас» була добре відома гонщикам старшого покоління, до яких належу і я. І тому відродження змагань стало для нас одним із головних досягнень року. Заключний етап відбувався в Шахтарському районі наприкінці жовтня. На ралі з'їхалося чимало прихильників цього виду спорту, а самі спортсмени до останнього метра боролися за перемогу. Варто згадати, що саме в Донбасі дуже сильні традиції цього виду спорту — прикладом може слугувати знаменитий автоклуб «Циклон». Однак відсутність державного фінансування тривалий час не давала розвиватися спортсменам. Сподіваюся, тепер вони отримали новий поштовх для вдосконалення.

Раніше, пам'ятаю, у клубах із мотокросу, мотоболу було справжнє паломництво. Кожна шахта, кожен завод мали свою команду. Тато займається, за татом іде дитина... Сьогодні мотобольна команда збереглася лише на шахті «Комсомолець Донбасу». Її спортсмени беруть участь у чемпіонатах Європи, у них є автобус, техніка. Але це єдиний приклад на всю Україну, на жаль.

Хоча є й інші позитивні зразки для наслідування. Наприклад, уся родина генерального директора ЗАТ «Укрпідшипник» Ігоря Бондаренка захоплюється автоспортом. І він, і дружина, і син — усі досягають високих результатів. Причому їздять на «Баггі». Гадаю, син у своєму класі стане чемпіоном України. Генеральний директор — успішна людина, яка відбулася. Здавалося би, навіщо це йому? Але він приїздить із родиною, живе в наметах, беручи участь в усіх етапах чемпіонату України.

— Від імені газети «Голос України» дякуємо вам за допомогу в організації акцій газети за участю юних журналістів і зичимо сил у втіленні всіх ваших планів!

Інтерв'ю провели Ліна КУЩ, Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

Фото авторів.

Ловіть кайф на рафтингу

Неймовірно, але кожний знайшов саме себе на цьому знімку в рафті.

дометним двигуном. І ось вас саджають у такий катер, звичайно, надягають вам жилет і суворо наказують триматися за поручень. Ще не встигнеш опам'ятатися від настанов, а катер вже за секунду зривається з місця і починає виробляти такі піруети на гірській річці... Ця посудинка, що на березі голосно іменується катером, б'ється як тріска, і здається, врізається в усі навколишні скелі. Але і коли лягає на курс, виробляє круті віражі: то несеться річкою з неймовірною швидкістю, то ледь протискується між стрімкими скелями ущелини, то, коли здається, що вже все — кінець, зараз точно наштовхнемося на валуни, пролітає над водою.

Яким чином судно потім «приводнюється», ніхто не бачить — від страху очі самі заплющуються, хоч навколо така природа, якої просто так на суші не знайти. Проте ті, хто вже не вперше в такій халепі, примудряються ще і відзняти фонтани бризок, «вітер» з річкових крапель і наші спотворені чи то від жаху, чи то від захвату обличчя.

Про те, що на Фіджі мати такий катер не більш екзотично, ніж у Китаї велосипед, і водити його вчаться з дитинства, а дещо подорослішавши, керують таким судном граючись, нам сказали, коли ми вже ледве живі записали себе в герої.

А якщо захотілося провалитися крізь... воду

Якщо хочеться повсякденного струсу для вашої нервової системи, то годі й шукати кращого, ніж ВІНДСЕРФІНГ. Це на сьогодні один з найвидовищніших видів екстремального спорту. Він набирає обертів, розмах змагань з часом стає дедалі грандіознішим. І нелегко повірити, що першу дошку на початку 60-х років минулого століття сконструював допитливий інженер Н. Дарбі просто з метою експерименту. Він по життю займався конструюванням човнів, суден, вітрильників та іншого, що було пов'язано з водою. Але цій першій конструкції, на якій можна було пересуватися по воді не сидячи, а стоячи, дуже здивувалися і... активно задіяли для розваги, а затим і спорту.

Але виявилося, що є люди, яким мало просто «ловити хвилю» дошкою, вони не хочуть чекати, доки природа змилостивиться і підкине таку хвилю, щоб на все життя запам'яталася. І вигадали ВЕЙКБОРДИНГ — вид спорту, який увібрав у себе все найкраще від водяних лиж, сноубординга (спуск із засніжених схилів і гір на «дошці») і серфінга. Як це відбувається? Катер буксирує спортсмена, котрий стоїть на широкій дошці завдовжки 125 — 145 см на швидкості 30 — 40 км/год. Хвилю, що залишається за катером, спортсмен використовує як трамплін для стрибка, під час якого він виконує трюки різного ступеня складності. Сюди, до речі, перейшло багато трюків з інших «дощаних» видів спорту, і навіть збереглася термінологія. На сьогодні у світі проводять сотні різних змагань серед аматорів і професіоналів. З 1998 року проходить Кубок світу з вейкбордінга серед професіоналів. Аматори можуть самі вичворяти все, що захочуть. У найгіршому разі — кинете трос, який «з'єднує» вас з катером, і опинитеся в морі. І то не надовго — підберуть, доставлять на беріг, ще і похвалять.

Якщо вам уже все набридло і захотілося провалитися крізь... воду, отже, ви дозріли для ДАЙВІНГА. І не біда, що зайнятися підводним плаванням спало вам на думку лише після того, як ви побачили юну пірнальницю в облягаючому костюмі, а у валізі найсерйознішим «спорядженням» для підводного «полювання» знайшли тільки плавки. Все екіпірування ви отримаєте напрокат (якщо не захочете розщедритися на покупку свого «вбрання», яке продають на кожному кроці). Для початку вам порекомендують поплавати в ластах із трубкою і маскою. Багато хто на цьому і закінчує свою «дайвінгівську епопею». Мовляв, що там дивитися — риби, вони і є риби, у мене в акваріумі і більше, і краще, і дорожче.

Зовсім не з цих міркувань, але в мене теж далі трубки з маскою справа не пішла. Попливли ми в такому екіпіруванні до острова, який, за повідомленням гіда, «кишить» дивними коралами, екзотичними рибами, їжаками та іншою небаченою фауною. Море — найчистіше. Дивишся, перебуваючи загалом-то практично і не на глибині — ну скільки там трубка дозволить тобі «пірнути» — однак уже завмираєш від того, що багато чого, виявляється, проходить у житті повз тебе. І так там все чудово, спокійно і злагоджено, що зникло всяке бажання втручатися в цей підводний рай... Навіть їжака, якого зняв з каменя і, як фіолетову кульку, тримав на долоні, відпустив назад — він так дивився своїм єдиним чи то оком (чи то, казали, це рот), що подумав: ну що він мені поганого зробив?.. Наступи, мовляв, спробуй на нього, кажуть, отруту випустить, мало не здасться. Так він же захищається! У ваш би будинок полізли чужинці!.. Нехай живе.

Але якщо ви все-таки вирішили добратися до глибинних лагун і перетворитися хоч на годину на людину-амфібію, вас за недовго і не дуже дорого (від 15 до 30 доларів за годину) навчать майстри-інструктори, які є в будь-якому готелі.

Довідка

Дайвінг — з англ. пірнання, занурення під воду —підводний спорт, швидкісне плавання на різні дистанції, пірнання, орієнтування, туризм і полювання під водою із застосуванням спеціального спорядження (акваланг, маска, ласти).

Учені давно билися над питанням, як навчити людину дихати під водою. Ще в XV столітті перші дайвери занурювалися і дихали за допомогою ризикованих пристосувань — очеретяних трубочок і міхів з-під вина. Революцію в історії дайвінга зробив не хто інший, як Жак Ів Кусто. У співробітництві з інженером Емілем Ганьяном він створює акваланг.

Вам мало води? Можете і політати

Навіть якщо у вас не вистачило сміливості слідом за мрією стрибнути зі справжнім ПАРАШУТОМ, отут ви можете відтягнутися по повній програмі. Поперше, доларів за 30 — 40 вас протягнуть на цьому «крилатому» транспорті над береговою лінією моря. Ви летите — це факт, і вам за це, як кажуть в Одесі, нічого не буде. Якщо вже дуже захочуть над вами покепкувати, то так загальмують катером, який і забезпечує натяг каната вашого парашута, що ви «приземлитеся» в море. Отримаєте справжню пригоду — заплутаєтеся в стропах, насьорбаєтесь води, рятуватиметесь (жилет на вас все рівно не дасть потонути). І все це за ті самі гроші.

Деякі скептики скривляться: «Дитячий садок... От якщо б B. A. S. E. jumping...» Тобто стрибок з парашутом з фіксованих об'єктів. Так і розшифровується абревіатура — будинок, антена, міст, земля. Саме з цих базових точок роблять свої стрибки бейсджампери.

Але шукачам пригод треба пам'ятати, що це один із найнебезпечніших екстремальних видів спорту, що з'явився, до речі, через бідність. Одному французу не вистачало грошей на стрибки з піднебесся, а дуже хотілося, і він почав стрибати з висотних будинків. А далі самі розумієте — дурний приклад заразливий...

У світі щорічно гинуть 5 — 15 шанувальників цього виду спорту, тому влада багатьох країн оголосила його поза законом, наприклад, у США (за винятком спеціальних змагань і то за підписки, що учасники свідомо йдуть на ризик). Порушників штрафують. Ціна такого стрибка одному такому екстремалу в Солт-Лейк-Сіті становила 6 місяців в'язниці і штрафу в 1000 доларів США.

Довідка

Парашут — від грецького para — проти і французького chut — падати, тобто пристрій для гальмування за рахунок опору атмосфери. Вважається, що вперше ідея створення парашута прийшла італійцю Леонардо да Вінчі. У його рукописі 1495 року можна було знайти такий текст: «Якщо в людини є намет із накрохмаленої полотнини, кожна сторона якої має дванадцять ліктів у ширину і стільки само у висоту, він може кинутися з будь-якої висоти, не піддаючи себе при цьому жодній небезпеці». Той парашут, що ми знаємо і сьогодні, у 1911 році створив російський винахідник Гліб Котельников. Перший стрибок з парашутом з літака зробив у штаті Монтана капітан Альберт Бері у березні 1912 року з висоти 1500 футів: 400 футів у вільному падінні. Першою жінкою, яка здійснила стрибок з парашутом, була місіс Томпсон з Хендерсона в Північній Кароліні. У віці 15 років, будучи вже дружиною і матір'ю, вона в 1908 році приєдналася до групи парашутистів, і через п'ять років, 21 червня 1913 року зробила свій перший стрибок над Лос-Анджелесом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Анталья — Одеса.

Фото автора.

Довідка

Рафтинг — екстремальний вид спорту, груповий сплав гірською річкою. Рафт — вид судна (надувний пліт), призначений для сплаву повноводними річками, що мають пороги. До Міжнародної асоціації рафтингу входить 28 країн. Чемпіонати світу з рафтингу проводять раз на два роки.

Сплав по річках — суто слов'янське заняття. Протягом століть річками сплавляли ліс, старателі і геологи випробували долю, борючись з їхніми могутніми водами. Однак формально рафтинг з'явився лише 1995 року, тоді було розроблено й універсальні правила. До цього існували лише водні фестивалі без формалізованих правил і статуту.

■ ДАТИ

Кривавий ярмарок

Село Великі Сорочинці, що на Полтавщині, розташоване на річці Псьол за 25 км від Миргорода і за 100 від Полтави. В офіційних документах населений пункт відомий з 20-х років XVII ст. Давня назва — Краснопіль, як свідчить карта французького інженера Боплана, з другої половини XVII ст. остаточно закріплюється назва Великі Сорочинці. Походження цієї назви в науковій літературі не наводиться. На початку XVIII ст. Великі Сорочинці — полкове містечко, де перебувало полкове правління, очолюване Данилом Апостолом. Містечко було укріплене, обнесене земляним валом з дерев'яними баштами на бастіонах.

20 січня 1709 року за наказом шведського короля Карла була спроба захопити Великі Сорочинці, але напад шведів відбили. Уродженцями Великих Сорочинців є письменники Микола Гоголь, Володимир Самійленко, Олесь Донченко, кобзар М. Кравченко, поети Я. Шутько, П. Тетянко та Л. Тома, письменниця-перекладачка З. Кундіренко, народна художниця Л. Мєшкова, мікробіолог Г. Ручко. У Великих Сорочинцях свого часу побували Максим Горький (1891) та Володимир Гіляровський (1899).

М. Козиленко, учасник виступу.

Сьогоднішнє село Великі Сорочинці відоме передовсім своїм ярмарком. Хоча тут відбулися значущіші й трагічніші події, що сколихнули колись усю Російську імперію. Царські сатрапи буквально потопили в крові повстання тамтешніх селян, але не зломили їхнього одвічного прагнення мати землю і волю... Причому, на відміну від багатьох стихійних бунтів, у Великих Сорочинцях усе починалося за законами, так би мовити, класичного Майдану. Безпосереднім приводом до повстання був арешт 17 грудня 1905 року члена селянської спілки Г. Безвіконного. 18 грудня селяни, зібравшись на мітинг, вивісили червоні прапори, роззброїли поліцію і зажадали звільнення заарештованого. Було обрано селянський актив, який очолив повстання.

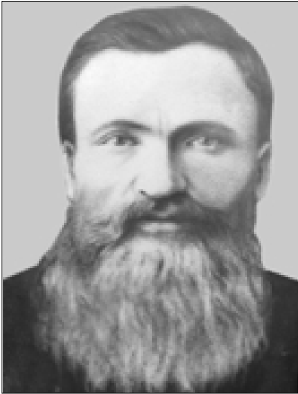
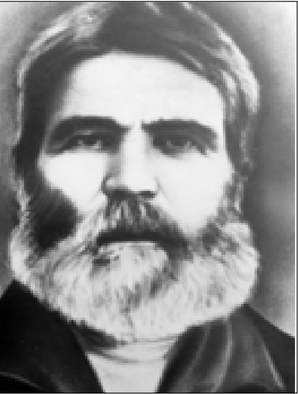
Г. Муха та Вільченко (ініціали невідомі), керівники виступу селян у Великих Сорочинцях

У відповідь на таку «зухвалість» із Миргорода вирушив кінний каральний загін. Тільки-но про це стало відомо, як на той же майдан поспішили сотні селян із косами, вилами та іншими «підручними засобами» боротьби. Під час збройної сутички було вбито командира карального загону. Втрати селян становили 63 чоловіка, вбитими і пораненими.

Через день з Полтави до Великих Сорочинців прибув іще потужніший каральний загін на чолі зі статським радником Філоновим. Озброєні двома гарматами, козаки знову зігнали селян на засніжений майдан, поставили їх на коліна і протримали так більше чотирьох годин, жорстоко катуючи «зачинщиків» повстання.

Каральний марш засудив у пресі видатний письменник і правозахисник Володимир Короленко, на початку 1906 року опублікувавши в газеті «Полтавщина» свій «Відкритий лист статському радникову Філонову», де викрив беззаконня і жорстокість Філонова, який керував придушенням селянського виступу. «Сорочинською трагедією» назвав письменник-гуманіст і окрему книгу, написану на цьому матеріалі. Пізніше ці події відобразив у романі «Мати» і Андрій Головко.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Прохання до тих, кому щось відомо про цих людей, звертатися до власного кореспондента газети «Голос України» у Полтавській області Скобельського Дмитра Віталійовича. Телефони: 8 (0532) 56-50-58, 8-096-561-99-79.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 22 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 243-244 (4243-4244)

В Опішні на Полтавщині відбулося громадське слухання на тему «Етноцид українського гончарства»

Польською літературною премією імені Джозефа Конрада нагороджений український письменник Тарас ПРОХАСЬКО *(на знімку)*

■ ПОДРОБИЦІ

30 тисяч доларів за дитячі малюнки

виручили організатори благодійного аукціону. Виставка дитячого малюнка в галереї сучасного мистецтва «Київ. ФайнАрт», яку очолює Тетяна Франчук, зібрала багато відвідувачів. Нехай прізвища авторів цих яс-

кравих і зворушливих робіт поки що не відомі цінителям мистецтва. Зате свої картини маленькі художники малювали із шляхетною метою — допомогти своїм ровесникам: усі малюнки (понад 30 робіт) продано в той же день на аукціоні. Хоча їхня стартова ціна була досить вагомою (100 умовних одиниць), лоти розійшлися дуже швидко. Гості піднімали ціну в декілька разів: рекорд — 4 тисячі доларів за роботу.

За словами президента благодійного фонду «Обдаровані діти — майбутнє України» Влади Литовченко, виручені гроші витратять на подарунки дітям. У день святого Миколая у Броварах благодійний фонд організовує свято для 150 дітлахів, позбавлених батьківської опіки. А Тетяна Франчук відвезе в Київську школу-інтернат № 23 нові телевізори, холодильники й одяг для дітей...

На знімку: Тетяна Франчук **(ліворуч)** та Влада Литовченко.

Сеанс одночасної роздачі автографів

Новий рекорд наймасштабнішої автограф-сесії зареєстрували і внесли до Книги рекордів України. Це сталося під час Міжнародної виставки-ярмарку «Книжкові контракти», яка цього тижня проходила у Києві. Більш як 35 авторів і художників видавництва «Грані-Т» провели одночасний сеанс роздачі автографів. Свої книги читачам синхронно підписували Іван Андрусяк, Леся Вороніна, Світлана Поваляєва, Любко Дереш, Богдан Жолдак, Олег Покальчук, Ірен Роздобудько... Серед численних авторів видавництва із шанувальниками спілкувалася і Наталія Розинська, автор і телеведуча соціального проекту «Ваш вихід» на Першому Національному каналі. Вона підписувала дві свої книги: «Куба-forever» і «У Сайгоні дощ» **(на знімку)**. Перша книга, що вийшла більше року тому, про кохання кубинського революціонера до американки, а друга — про в'єтнамську дівчинку, котра помирає від голоду у своєму рідному місті. Наталя як письменник не зрадила соціальній тематиці, розкривши її вже у світовому масштабі. Куба, В'єтнам, Індія (книга «В обіймах Гангу» готується до виходу) — країни світу, подорож якими надихнули Розинську на письменство. Але кохання, смерть, добро, злоба і щастя не мають державних кордонів. Ці почуття знайомі людям у всьому світі.

Ольга ВІТЕР.
Фото автора.

Сезон творчих пошуків

Урок алхімії

«Під час творчого експерименту жодна тварина не постраждала» — таке попередження варто друкувати на програмках вистави «Вівісекція», що йде на малій сцені Донецького академічного муздрамтеатру. Назва твору досить точно відбиває те, що діється на сцені, адже вівісекція — дослідження, які проводять на живому організмі.

А у виставі препарують саме життя. В якому, на думку режисера та автора ідеї і музики Олексія Коломійцева, всі ми — або піддослідні, або експериментатори: «Життя таке мінливе, що сьогодні ти — тарган, а завтра — вівісектор. Сьогодні — рибка, а завтра смажиш когось на сковороді». Як для малої сцени, у виставі дуже багато артистів — 18. Але саме «малий» формат дає змогу справити належне враження: з перших хвилин шокувати глядачів і змусити їхні мізки працювати.

«Шановні глядачі! Під час вистави забороняється питати у сусіда «що це таке?» та «де тут вихід?» — лунає іронічне попередження. Тут немає звичних діалогів і монологів. На присутніх звалюється лавина звуків (музика навмисне лунає надто голосно), рухів та образів. Препарування «піддослідних» — наприклад, курки — виглядає досить натуралістично і може обурити непідготовлену публіку. Наприкінці торжествує «справедливість»: жорстокі вівісектори самі опиняються у ролі жертв. Усе це перемішується з реаліями сучасного мегаполіса з його купами сміття, нездоровим способом життя і шаленим ритмом. Хоча, на мій погляд, деякі образи — наприклад, юної дівчинки-наркоманки зі шприцом — надто вже прямолінійні.

— У своїх роботах я намагаюся сказати те, що мене хвилює, — пояснив режисер. — У мене росте донька, і мені небайдуже здоров'я молоді. Можна сказати, що мої вистави автобіографічні. «Вівісекція» передусім розрахована на молодих. Тому все подано у форматі нічного клубу, тому дуже голосна музика: агресія, саунд, що тисне. Гадаю, саме через таку форму можна достукатися до молоді. Адже театрові складно конкурувати з дискотеками чи комп'ютерними іграми.

Це перший проект режисера з Миколаєва з донецьким театром. Не виключено, що — не останній. А на закиди про нетрадиційну форму подачі О. Коломійцев скромно відповідає: «Мейєрхольд теж колись був авангардистом. І Курбас. А зараз це — класика. Взагалі сучасний театр — це синтезоване мистецтво. Крок туди — еклектика. А сюди — вже алхімія».

Фото В'ячеслава ПАЩУКА.

Від Карпат до териконів

Виставка, що експонується в Донецькому будинку працівників культури, варта уваги, бо сучасне мистецтво — рідкість у Донецьку, звичному до традиційного живопису. Акція «ФранкоДон-2» — спільний проект івано-франківців і донеччан. Перша міжрегіональна виставка пройшла на Західній Україні два роки тому: там побували художники-донеччани Георгій Беро, Олена Григор'єва, Пилип Таралевич, фотохудожник Ігор Крупка. Тепер у край териконів прибули франківці Володимир Чернявський, Володимир Гуменний, Володимир Повшик, Богдан Бринський і Василь Красьоха, письменник Володимир Єшкілєв.

Виставка перевертає звичні уявлення. Твори Василя Красьохи, написані в дусі реалізму, відтворюють колорит Карпат, а «марсіанські пейзажі» цього автора переносять в іншу реальність. Так і полотна Богдана Бринського: нібито хаотичне поєднання кольорів і ліній має свою динаміку і «характер».

«Важко збагнути, як це зроблено!» — думаєш тут. Кожен може доторкнутися до таємниці, яку випромінюють картини. Читати підписи обов'язково! «Цьомочки» Володимира Гуменного: зблизька, заміcть розмазаної жовто-коричневої фарби, бачите профіль із губами, складеними для поцілунку. Цей художник, попри любов до позаземних силуетів, — людина з добрим гумором.

Картини керівника групи Володимира Чернявського несхожі між собою, ніби твори трьох окремих майстрів. Одна із загадок — внутрішнє світло, що є в кожнім полотні цього художника. «Не бачити, а відчувати!» — записали у книзі відгуків донецькі студенти-фізики. До речі, співробітники будинку працівників культури підмітили: виставка зацікавила навіть тих, хто раніше заклад культури оминав.

— Багато приходить молоді, і не лише творчої, — каже директор будинку Майя Каліниченко. — Спершу дивуються, бо ці картини вимагають роботи душі, а не просто «милують око». Якось до нас завітала жінка на милицях: почула по телевізору про виставку і спеціально приїхала із Харцизька. Виставка модерного живопису — подія для всієї Східної України, це безперечно. Наші гості — художники європейського рівня. Володимир Чернявський — дійсний академік Римської інтернаціональної академії модерного мистецтва, його колеги постійно виставляються за кордоном.

«Чотири Володимири, Богдан і Василь» — так в Донецьку охрестили гостей. Всі вони, окрім керівника групи, тут вперше. Але їхні стереотипи щодо стосунків Сходу і Заходу розвіялися після зустрічей у майстернях донецьких колег, відвідання Святогірська (де вразив пам'ятник Артему в стилі кубізму), оперного театру. А на відкриття виставки донецькі митці склали програму із творів композиторів Західної України. «Мистецтво не роз'єднує, а об'єднує, — каже М. Каліниченко. — Всі наші гості цілком різні у сприйнятті світу і самовираженні, але ми їм дуже вдячні за те, що вони зробили для донеччан». Виставка працюватиме до Нового року, потім група творчої молоді із Донеччини вирушить до Прикарпаття на Різдво.

Ліна КУЩ.

■ ГРАН-ПРІ ДО ЮВІЛЕЮ

Своє 20-ліття відзначила міська народна хорова капела «Орея»

Перед цим колектив здобув Гран-прі на І Всеукраїнському хоровому конкурсі імені Б. Лятошинського в Києві. На рахунку капели також п'ять гран-прі на міжнародних конкурсах, 27 разів вона посідала на них перші місця, отримувала золоті медалі. «Ореї» аплодували у Франції, Німеччині, Іспанії, інших країнах, де знають про Житомир саме завдяки цьому колективу.

Серед тих, хто привітав капелу та її засновника й керівника Олександра Вацека з ювілеєм, були два колективи, якими також пишається місто. Камерний хор «Орфей», хоча біографія його ще коротка, вже зайняв перше місце на конкурсі імені Лятошинського. На тому ж конкурсі також перше місце (але серед жіночих хорів) посів колектив училища культури.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Картини керівника Володимира Чернявського несхожі між собою, ніби твори трьох окремих майстрів

Спокій для Лаури

Історія народження скульптури — дивна

Історія народження скульптури «Лаура» — дивна. Прообразом її стала Лаура Пшездецька, юна красуня із Чорного Острова, що неподалік від Хмельницького. Це було вже після її смерті.

Уже й в самому селищі забувається, хто така Лаура і як пов'язана з Чорним Островом. Не одного перехожого довелося мені перепитати, коли шукала будівлі колишнього панського маєтку.

Давню, ще з XIV століття, історію Чорного Острова почали збирати директор місцевого краєзнавчого музею Олександр Казиміров та брат Джорджіо, настоятель костьолу. Отож історію родини Пшездецьких довелося почути від католицького священика, іноземця, котрому доля чорноострівської «Лаури» виявилася ближчою і дорожчою, ніж багатьом українцям.

Саме він зібрав відомості про рід Пшездецьких та маєтки, котрими вони володіли, а це майже півтора десятка навколишніх сіл. І про їхні палаци, що пишністю дивували багатьох. Господар, Кароль Пшездецький, міг би прийняти тут самого короля. Парк в англійському стилі займав третє місце в тодішній Європі. Вражала картинна галерея. А бібліотека — десять тисяч томів, нею користувався Леонід Глібов, котрий викладав у чорноострівському училищі.

А найбільшою окрасою маєтку були дві сестри — Марія та Лаура. Старша вийшла заміж й загубилася в історії. А Лауру не забуто.

«Уявіть, як батько любив доньку: збудував із другого поверху її спальні підвісний міст у кілька сотень метрів, що закінчувався на острові посеред водойми. Це щоб ніжна ніжка не ступила на землю, не замочилася у воді», — розповідає брат Джорджіо. Все було у красуні. Не було лише долі. Лаура впала з коня і зламала хребет. Батько повіз Лауру лікувати до Італії.

Звідти вона не повернулася живою. Але поховати її постановили в родинному склепі, в підвалах збудованого Пшездецькими пишного чорноострівського костьолу.

Надмогильний пам'ятник замовили зробити професору Віктору Бродському. Скульптор був вихідцем із Волині. Після закінчення петербурзької академії талановитий майстер одержав шестирічну стипендію для роботи в Італії. Там, у римській майстерні, він і працював два роки над пам'ятником для Лаури.

Для роботи обрав чотиритонну брилу білого каррарського мармуру. Своїми довершеними лініями скульптура донині вражає. На м'яких подушках, вкрита тонким шовковим покривалом, лежить, наче спить, юна дівчина. Ложе прикрашене гірляндою з квітів. Поруч ангел загасив факел життя. А на підлозі недочитана книга, розкрита на 21-й сторінці. У цьому віці померла Лаура. Кожна пелюстка на квітці, складка на покривалі, кучерик на голові вирізьблені так майстерно, що дихають життям. І скорбота від того ще сильніша.

Батько привіз надгробок до Чорного Острова й встановив його у костьолі над входом до склепу. Тут спочинок Лаури мала вічно охороняти мармурова «Лаура». Але так не сталося.

Через два роки Кароля Пшездецького не стало. Його дружина Ельжбета у 1898 році продає маєток. Нові власники платять їй 736 тисяч рублів — величезні гроші на той час. Але жінка ставить одну умову — до кінця життя вона житиме в палаці, поруч із могилами своїх рідних. За два роки й Ельжбети не стало. Чорноострівська гілка роду Пшездецьких перервалася.

Від тих подій минуло трохи більш як століття, а мало хто згадує про цей рід. Два панські палаци давно перероблені під музичну школу та бібліотеку. Від колишнього багатства залишилися чотири грубки та дубові сходи. А зовні споруди нагадують не про розкіш, а про тлінність життя.

Сам Чорний Острів, розташований менше як за двадцять кілометрів від обласного центру, нагадує руїну, що загубилась у часі. Здається, містечко, котре з XVI століття мало Магдебурзьке право, поволі помирає. Не могла цього не бачити і колишній селищний голова Тетяна Баєва. Вона взялася відродити славу Чорного Острова. Так народилась ідея повернути додому «Лауру».

Брат Джорджіо тоді ремонтував і перебудовував костьол. Спершу вважалося, що роботи на кілька місяців. Але він затримався тут на сім років. Почав збирати і крихти чорноострівської історії. Дізнався, що під костьолом є мармуровий чорно-білий склеп. Усіх із роду Пшездецьких тут ховали під плитами білого мармуру. А із роду Наркевичів, що проживали неподалік, — під чорним.

Не один шукач скарбів бував за радянських часів у цих підвалах. Чи знайшли золото — невідомо. А склеп зруйнували. Костьол перебудували під клуб. Розтягнули мармурові плити.

Щезла і «Лаура». Її просто винесли з храму, тобто вже з клубу. Пам'ятник стояв десь на задвірках. Потім хтось вирішив, що таку красу треба передати у музей. «Лаура» перекочувала до тодішнього обласного центру — Кам'янця-Подільського. Там зрозуміли, що це шедевр.

Чутки про красу «Лаури» поширилися за межі України. До Кам'янця-Подільського полетіли листи із Московського музею імені Пушкіна та Ленінградського музею російського мистецтва — з вимогою передати їм пам'ятник. Відмовляти у таких «проханнях» тоді не годилося. У Кам'янці-Подільському розуміли, що можуть «Лауру» втратити. Надіслали відмову. Мовляв, транспортувати — небезпечно. Бо у мармурі є тріщини, по дорозі скульптура може розсипатися.

Почалася війна. Переїзд «Лаури» відклали, а потім про це забули. Ось уже багато літ побачити «Лауру» може кожен — у кафедральному костьолі Кам'янця-Подільського. Костьол довго значився музеєм й знову став костьолом. А «Лаура» свого статусу «державласності» і пам'ятки мистецтва не втратила. Перебуває вона на балансі Кам'янець-Подільського історичного музею-заповідника і, за угодою між музеєм та громадою римо-католицької церкви святих Петра і Павла, виставлена у костьолі.

Ідею про повернення «Лаури» до Чорного Острова тут спершу сприйняли як жарт: хіба можна вийняти цю перлину з окраси Кам'янця?! «Але ж це не просто мистецька робота, це насамперед надгробок, — каже брат Джорджіо. — Його не можна забрати із визначеного для нього місця тільки через те, що він комусь сподобався. Це суперечить не лише релігійній, а й людській моралі».

Парафіяни-чорноострівці підтримали свого духівника: «Лауру» треба повернути додому, щоб душі дівчини та її батьків нарешті знайшли спокій.

Та ці аргументи не сприймають в Кам'янці. Дехто із кам'янецьких патріотів каже навіть, що ніякої Лаури не було, і перевозити скульптуру із туристичного центру до забутого селища нерозумно!

«Якщо люди їдуть до Кам'янця-Подільського, щоб побачити там «Лауру», то чому б не приїхати і до Чорного Острова?» — запитує брат Джорджіо. А в тім, що пам'ятник повинен стояти над останками Лаури, він не сумнівається. Не дає спокою братові Джорджіо: чим і за який кошт повезе «Лауру» додому? Коли вивозили її, через кожних сто метрів змінювали коней, такою важкою була ноша. Та й тріщини на мармурі — не вигадка...

Ці думки не дають спати чоловікові, що народився далеко від Чорного Острова. Храм брат Джорджіо вже відродив. Якщо буде Господня воля і наказ — він піде на інше місце служити Богу і людям. Уже понад двадцять літ він отак їздить по світу. Але душа за невеличке подільське селище у нього болить. Розуміє, повернути колишнє багатство у Чорний Острів непросто. Як і дати людям роботу, забезпечити достаток. А от повернути «Лауру» додому треба. Її місце тут. Поряд із Лаурою.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Дощ не брали на гастролі

Київський театр юного глядача на Липках побував у Мінську. Як пройшли гастролі в Білорусі, розповідає завідуюча літературної частини театру Галина Терещенко.

— Останнього разу в Мінську наш театр був приблизно двадцять років тому. Тоді гастролі тривали місяць, тепер тільки тиждень. Показали дві дитячі вистави — «Ярмарковий гармидер» і «Король Дроздобород», дві для дорослих — «Лісова пісня», «Вовки та...».

Графік був просто божевільний, уранці приїхали, а вже ввечері, майже без репетицій, грали «Лісову пісню». Зіграли 12 вистав. Було й так, що грали по три вистави в день.

Найбільше хвилювались за «Лісову пісню», адже мова драми дуже відрізняється від сучасної української, ми боялись, що нас не зрозуміють, адже на виставу приходило багато дітей. Але зал слухав виставу в повній тиші, так навіть удома не слухають, як слухав білоруський глядач. Можливо, це тому, що важче зрозуміти мову або, навпаки, — тому, що все зрозуміло! Взагалі, з мовним бар'єром не було клопоту.

Звісно, були певні технічні складності. Приміром, виставу «Вовки та...», що її ми вдома граємо на малій сцені, в Мінську грали на великій. При тому актори вийшли на сцену майже без репетицій. Але вистава пройшла на відповідному рівні.

Інша складність — з «Лісовою піснею», вона доволі складна, в оформленні є дзеркала, басейн. У третій дії гримить грім з блискавками, йде справжній дощ. А в Мінську довелось відмовитись від цього, бо в них на сцені не було басейну.

Зрештою, такі гастролі дуже корисні — екстремальні ситуації мобілізують акторів, а робота перед незнайомою публікою дає нові імпульси для творчості.

Записала Аліна МАРЧЕНКО.

Ностальгічне відлуння казки про кохання

Від дня прем'єри балету «Даніела» сучасного українського композитора Михайла Чемберджі в Національній опері минув рік. І тепер очевидно: незважаючи на песимістичні прогнози та уїдливу критику преси, спектакль отримав почесне місце в репертуарі.

В одному інтерв'ю рік тому Михайло Чемберджі — ректор Київської дитячої академії мистецтв, казав: «Мені здається, що життя має бути романтичним. Як педагог, я повинен сказати своїм учням щось таке, щоб їм хотілося жити, працювати й творити. Якщо педагоги не будуть романтиками й оптимістами в високому розумінні слова, то з нашим молодим поколінням буде непросто знайти спільну мову. Колись мене назвали «романтичним прагматиком», думаю, у цьому щось є!»

Мабуть, ці рядки можуть стати ключем до розуміння авторського бачення балету. «Даніела» — романтична казка про кохання. Тут, як звичайно в казках, герой проходить «крізь вогонь, воду і мідні труби» і, нарешті, знаходить любов до гарної й цілком реальної дівчини Даніели.

Відомо, що початкова версія сюжету була далека від сьогоднішньої. Спектакль починався прогулянкою закоханої пари біля оперного театру, причому юнак сидів у інвалідному візку. Можливо, така хвороблива буквальність мала підсилити фінал твору: потрапивши на спектакль «Собор Паризької Богоматері», закохані перейнялися високою патетикою невмирущого шедевру й вирішили більше ніколи не розставатися.

Постановники балету — диригент Олексій Баклан і хореограф Аніко Рехвіашвілі докорінно відредагували сюжет. Вони змінили час і простір, перенесли дію в XVIII століття, у фантастичне Задзеркалля. У такий спосіб любовній історії надано казкову умовність і романтичну поволоку.

Юнак тричі подорожує в Задзеркалля, щоб знайти справжнє кохання. Спочатку він закохується в принцесу, що зникає, залишаючи нашого героя в жахливій депресії. Нарешті, він помічає Даніелу — й не вірить у диво, дівчина настільки гарна й схожа на принцес, які ранили його серце в Задзеркаллі, що він хоче прогнати міраж. Але незабаром герой розуміє, що це та єдина, яку він шукав. Кохання з'єднує їхні серця...

У музиці до балету вухо ловить знайомі відгомони відомих балетів Чайковського, Прокоф'єва, балетних номерів з «Князя Ігоря» і «Фауста» і навіть маршоподібних симфонічних розділів Шостаковича. Втім, подібні речі в епоху постмодерна не ріжуть слух. Демократичність музичної мови робить її доступною і зрозумілою для широкої, у тому числі й дитячої аудиторії. Довгоочікуваний любовний хепі-енд цього ідеалістично-ностальгічного твору гріє душу. Дитячі посмішки й прояснені погляди публіки — результат, який говорить сам за себе!

Любов ЛЮТЬКО.

«Очі й вуха» безпеки польотів

Державному підприємству обслуговування повітряного руху — 15 років

Радіолокаційна антена.

Аеродромний радіолокаційний комплекс.

Чому люди не літають як птахи? Та тому, що в них немає індивідуального диспетчера, а також служби зв'язку, навігації та спостереження. Без цього далеко не полетиш.

Це ми зрозуміли, побувавши на Державному підприємстві обслуговування повітряного руху — Украерорух. 24 грудня йому виповнюється 15 років. Підприємство — своєрідний сервісний центр повітроплавання державного масштабу. Щоправда, просто так туди не потрапиш — об'єкт режимний і стратегічний.

Нам пощастило. У супроводі президента всеукраїнської профспілки «Федерація профспілок авіапрацівників радіолокації, радіонавігації й зв'язку України» Олексія Смольського ми потрапили у святая святих — зал керування повітряним рухом. Тут не користуються смугастими паличками й міліцейськими свистками, як ДАІ на наших земних дорогах. Регулювальники повітряного руху — диспетчери — люди спокійні, врівноважені й зосереджені. Вони сидять перед моніторами, які відображають повітряну обстановку й керують пересуванням крилатих машин у повітряному просторі нашої країни.

...На моніторі світяться коди — ідентифікаційні номери літаків. Пунктиром мигає траєкторія їхнього руху зоною проходження. Схоже на комп'ютерну гру для тих, хто любить геометрію. Тільки це не гра, а серйозна робота. Її виконують люди в строгих формених костюмах і... капцях. І це не тому, що обстановка в залі майже домашня. Такі вимоги техніки безпеки: устаткування боїться статичної електрики, а капці один з методів захисту.

На робочих місцях сидять попарно — диспетчер радіолокаційного і процедурного керування повітряним рухом. Перед ними екрани моніторів із загальною картиною повітряної обстановки, планами польотів, прогнозом погоди. Диспетчери регулюють верхній повітряний простір, зону підльоту до аеродрому і його нижню зону — рулювання злітною смугою й старт.

А за всіма цими картинками екранів стоїть персонал зв'язку, навігації й спостереження. Про роботу цих людей мало відомо звичайним пасажирам і людям, які дивляться в далечінь літаку, що летить... Але саме вони наповнюють інформацією монітори диспетчерів і забезпечують зв'язок з повітряним судном. Ще недавно їх називали радистами й зв'язківцями. Часи змінюються. Сьогодні за розумними машинами стежать фахівці зі знанням електроніки, котрі володіють технологіями передачі цифрової інформації. Вони — надійний тил, очі й вуха регулювальників повітряного руху, оскільки під їхньою відповідальністю перебуває устаткування, за допомогою якого й ведеться керування повітряним рухом. І якщо у диспетчера виникають зауваження до роботи цього устаткування, то усувають неполадки саме вони — фахівці зв'язку, навігації й спостереження. Це вони здійснюють технічне забезпечення безпеки польотів.

Траплялися й позаштатні ситуації, зазначає Олексій Смольський. Устаткування — це все-таки «залізо», яке може вийти з ладу. Але завдяки високому рівню підготовки інженерно-технічного персоналу завжди вдавалося знаходити гідне рішення. Крім того, для забезпечення безперебійного функціонування засобів зв'язку, навігації й спостереження ці засоби резервуються. Наприклад, кожний передавач зв'язку «земля-повітря», за допомогою якого ведуть діалог диспетчер і льотчик, має свого дублера, навіть двох. В авіації є непорушне правило — устаткування повинно мати основний і резервний комплекти. Всі збої, відмови й «капризи» техніки має бути усунуто вчасно.

А техніка дуже вимоглива до навколишнього середовища. Щоб устаткування поводилося гідно, потрібно створити кліматичні умови — підтримувати певну вологість і температуру.

— Крім того, для забезпечення цілодобової й цілорічної безперебійної роботи засобів зв'язку, навігації й спостереження необхідно постійно контролювати правильність функціонування устаткування, проводити регламентне техобслуговування, ремонт, якщо буде потреба, тобто здійснювати безперервний нагляд за його роботою і вдень, і вночі, — пояснює Олексій Смольський. — Наша техніка відповідає європейським стандартам. Україна — член Євроконтролю, європейської організації з безпеки повітряного руху. Управляють повітряним рухом диспетчери, а відповідальність за технічне забезпечення цього керування лежить на персоналі зв'язку, навігації й спостереження. Без них безпека повітряного руху була б неможлива.

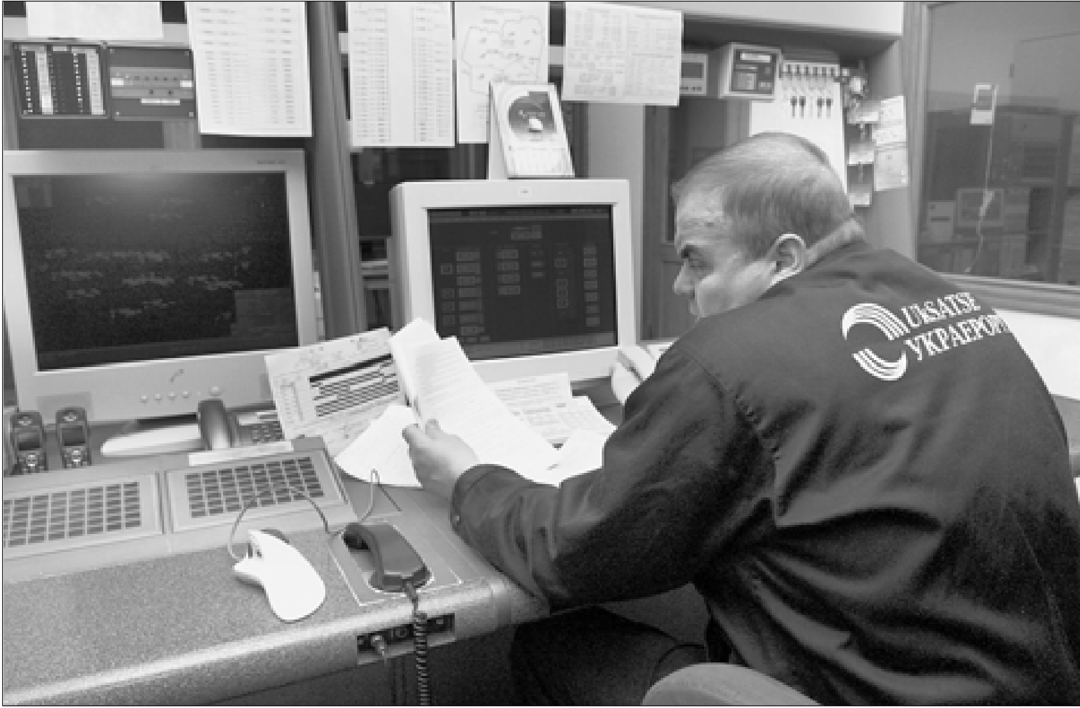

Керівник оперативної групи з обслуговування АСКПР Олександр Репченко.

За маленькими цифрами номерів рейсів, які світяться й пересуваються на екрані диспетчерського монітора — конкретні люди, які летять на борту цих літаків. Доведено, що робота інженерно-технічного персоналу зв'язку, навігації, локації за психічним напруженням, витраченими нервами і стресами не легше, ніж у диспетчерів. Відповідальність колосальна.

Чесно кажучи, розумієш це теоретично. У залах служб Украерорух немає ніякої нервозності — йде безперервна, розміряна робота. Інформація від локаторів, про пересування суден обробляє й синтезує автоматизована система керування повітряним рухом. Вона передає на екран диспетчера синтезовану картинку повітряної обстановки. Радіолокація, радіонавігація й зв'язок — інструменти безпеки повітряного руху.

Територія України, точніше, її повітряний простір, поділено на районні центри. Їх п'ять. Ми спостерігаємо, як працює Київський районний центр — регіональний структурний підрозділ Украерорух — «Київцентраеро».

Аеродромний радіолокаційний комплекс. Локаційна антена в спеціальному укритті, схожому на м'яч. Це її захист від зовнішніх погодних чинників, який називається радіопрозорим укриттям. Тут жартують, що це укриття можна використовувати як рекламу «Євро-2012». Піднялися крученими сходами до антени. Нагадує військовий об'єкт, але з цивільними господарями. Вони забезпечують безпечне пересування повітряних суден в українському небі. Сучасний аеродромний локатор обладнаний каналом пасивної локації. Він встановлює місцезнаходження літака за відбитим радіосигналом. Є й вторинний канал локації, що дає змогу, крім визначення координат повітряного судна, зчитувати інформацію з його борту про номер і висоту польоту.

За словами провідного інженера цього радіолокаційного аеродромного комплексу Петра Білошапка, локатор — очі диспетчера повітряного руху на землі. Його «сліпота» неможлива — устаткування має свій резерв, свого дублера на екстрений випадок.

І нехай про складність процедури керування повітряним рухом не замислюються пасажири, коли піднімаються на борт повітряного судна. Їхній літак займе безпечне місце в загальному потоці повітряних лайнерів, про це подбає диспетчер керування повітряним рухом, і в нього в руках будуть надійні засоби спостереження й зв'язку, які зроблять можливим саме керування. А забезпечать безперебійну роботу цих засобів фахівці зв'язку, навігації, локації. Безпека руху літака в повітрі гарантована професіоналами на землі.

Ольга КРИЛОВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Провідний інженер Петро Білошапко розказує про роботу радіолокаційної антени.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Костянтинівський металургійний завод», м. Костянтинівка, вул. Леніна, 172, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються: 1. Цінні папери (пакет акції ЗАТ «Костянтинівський металургійний завод» - 20048513 шт., що складає 10% + 1 акція статутного фонду) ВАТ «Костянтинівський металургійний завод», початкова ціна продажу - 1547321,49грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 154732,15грн. 2. Шлак доменний відвальний у кількості 548532тн., початкова ціна продажу 499164,12грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок - 49916,41грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 14 січня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 22 січня 2008р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ «Костянтинівський металургійний завод».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) Постановою від 10.12.2007 р. по справі № Б-24/246-07 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Зеленюка Юрія Валентиновича (Харківська область, Харківський район, с. Заїки, вул. Красна, 5, ПІН 2349701351) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Мішина Сергія Ігоровича, ліцензія АБ 116076 від 17.11.2004 р., адреса: 61123, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 85, кв. 312.

Постановою Господарського суду Вінницької області від 11.09.2007 року по справі №10/241-07 визнано банкрутом боржника Дочірнє підприємство Відкритого акціонерного товариства Ямпільрайагротехсервіс «Автопарк райагротехсервісу» Вінницької області, м. Ямпіль, вул. Черняховського, 1, код ЄДРПОУ 30088503, р/р 260082538 в ВАТ «Райффайзен банк «Аваль», МФО 302247.

Розпорядником майна призначено Крижопільську міжрайонну державну податкову інспекцію, вул. Піонерська, 30, смт. Крижопіль Вінницької області, 24600.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 26.11.2007 р. поновлено провадження по справі №4/27 про визнання банкрутом Березнівського виробничого управління комунального господарства (код ЄДРПОУ 03352142, адреса: 34600, вул. Буховича, 58, м. Березне Рівненської області).

Господарським судом м. Києва порушено провадження у справі №23/493-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Сомерс» (адреса: 01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 18/24, поточний рахунок №2600233532102 відкритий у АКБ «Інтерконтинентбанк», МФО 300313, код ЄДРПОУ 32494150).

Розпорядником майна призначено Стоян Марину Миколаївну (ліцензія серії АВ №307456 від 25.05.2007 р., видана Державним Департаментом з питань банкрутства), поштова адреса: 02125, м. Київ-125, а/с №53.

Письмові заяви кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до господарського суду протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. Копії заяв кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Особи, що бажають прийняти участь у санації боржника, можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції відносно санації.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 04.12.2007 р. порушена справа №8/467-07 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Спартак» (40030, м. Суми, вул. Кірова, 25, р/р 26001000740002 у філії ВАТ КБ «Надра» СРУ Слобожанщина», МФО 337535, ід. код 30561150) та відкрито процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40011, м. Суми, вул. Рибалка, 2, оф. 412, ліцензія серії АВ №347186 від 11.09.2007 р.). Заяви кредиторів та санаторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 07.12.2007 р. по справі № Б-19/275-07 товариство з обмеженою відповідальністю «ЖІНОЧИЙ ЛІКАР» (код ЄДРПОУ 30289448) було визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Опаневіч Тетяну Іванівну, для листів: 61166, м. Харків, вул. Авіаційна, 17.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ
про проведення конкурсу на право укладення договору оренди державного майна

Назва та місцезнаходження органу, що проводить конкурс: Інститут хірургії та трансплантології, 03680, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 30.

Назва об'єкта та місцезнаходження: приміщення площею 10,5 кв. м, розташоване за адресою: 03680, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 30, перший поверх хірургічного корпусу.

Орендодавець: Інститут хірургії та трансплантології, 03680, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 30.

Орган управління: Академія медичних наук України.

Склад майна: приміщення площею 10,5 кв. м.

Мета оренди - аптека.

Ринкова вартість майна, що пропонується в оренду: 35 300 грн.

Початковий розмір орендної плати становить 235,33 грн. без ПДВ за базовий місяць оренди - жовтень 2007 року, визначений відповідно до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою КМУ №786 від 04.10.95 зі змінами, що вносяться до Методики №766-95-п, виходячи з ринкової вартості, згідно зі звітом про незалежну оцінку та орендною ставкою 8%.

Основні умови конкурсу:

Найвищий запропонований розмір місячної орендної плати за використання зазначеного об'єкту оренди порівняно з початковим розміром орендної плати; страхування орендованого майна на користь орендодавця та надання Орендодавцю копій договору страхування орендованого майна, страхового полісу та копій платіжних документів після укладення договору протягом 30 днів; заборона суборенди, приватизації та переходу права власності на орендоване майно третім особам, зобов'язання Орендаря погоджувати з орендодавцем внесення змін до складу орендованого майна; вживання заходів для захисту навколишнього середовища з метою дотримання екологічних норм експлуатації об'єкта оренди; відшкодування витрат орендодавця на утримання орендованого майна та надання комунальних послуг орендарю (у т. ч. плата за землю); термін дії договору оренди 2 роки 11 місяців; проведення ремонту будівель і споруд за власний рахунок; використання об'єкта за призначенням; послуги оцінювача, рецензента звіту про оцінку та публікацію оголошень в газеті оплачує переможець конкурсу.

Основним критерієм визначення переможця конкурсу є максимальний розмір орендної плати при обов'язковому забезпеченні виконання умов конкурсу.

Для участі в конкурсі учасник конкурсу подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

а) юридична особа:

заяву про участь у конкурсі;

проект договору оренди (пропозиція), документи, що посвідчують повноваження представника юридичної особі; посвідчені нотаріусом копії установчих документів; відомості про фінансове становище (платіжоспроможність) учасника конкурсу з урахуванням дебіторської та кредитної заборгованостей; довідку від учасника конкурсу про те, що щодо нього не порушено справу про банкрутство.

Подається у конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу;

б) фізична особа:

заяву про участь у конкурсі;

проект договору оренди (пропозиція) копію документа, що посвідчує особу учасника конкурсу;

свідоцтво про реєстрацію фізичної особи, як суб'єкта підприємницької діяльності;

декларацію про доходи за поточний період.

Подається у конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу (при наявності).

Заяви на участь в конкурсі, з пакетами документів до них, приймаються за адресою: м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 30, бухгалтерія.

Кінцевий термін прийняття документів на конкурс - за 7 календарних днів до початку проведення конкурсу.

Конкурс відбудеться через 20 календарних днів з дати публікації в газеті за адресою: м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 30, бухгалтерія.

Телефон для довідок: 497-08-73.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п.2 ч. 1 ст.2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Вищий адміністративний суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

1. Малашкевича Сергія Анатолійовича - суддею Донецького апеляційного адміністративного суду;
2. Гаврищук Тетяни Григорівни - суддею Донецького апеляційного адміністративного суду;
3. Саприкіної Ірини Валентинівни - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
4. Коваля Марата Петровича - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
5. Малярчук Ірини Анатоліївни - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
6. Земляної Галини Володимирівни - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
7. Шеремети Надії Олегівни - суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
8. Ніколіна Володимира Володимировича - суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
9. Сапіги Віталія Петровича - суддею Львівського апеляційного адміністративного суду;
10. Шеметенко Людмили Петрівни - суддею Одеського апеляційного адміністративного суду;
11. Никифорчука Миколи Івановича - суддею Одеського апеляційного адміністративного суду;
12. Калиновського Віталія Анатолійовича - суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
13. Мацького Євгена Миколайовича - суддею Житомирського окружного адміністративного суду;
14. Могили Андрія Богдановича - суддею Івано-Франківського окружного адміністративного суду;
15. Старової Ніни Едуардівни - суддею Київського окружного адміністративного суду;
16. Романішина Володимира Леонідовича - суддею Хмельницького окружного адміністративного суду;
17. Святецького Віктора Валентиновича - суддею Хмельницького окружного адміністративного суду.

Генеральний директор Відкритого акціонерного товариства «Дніпрофарм»

у зв'язку із внесенням 10.12.2007 р. пропозицій акціонера ВАТ «Дніпрофарм», який володіє у сукупності більш як 10 відсотками голосів, повідомляє про зміни у порядку денному позачергових Зборів акціонерів ВАТ «Дніпрофарм», які відбудуться 14 січня 2008 року о 10:00 за адресою: м. Дніпропетровськ, проспект Пушкіна, 4.

Виключити з порядку денного питання №№2, 3, 4, 5, 6.

Збори провести з порядком денним:

1. Про внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Дніпрофарм» шляхом викладення його у новій редакції.

Генеральний директор ВАТ «Дніпрофарм»
О. О. Ковтушенко.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 13 грудня 2007 р. у справі №27/152/Б визнано банкрутом Товариство з обмеженої відповідальністю «Ларгівське хлібоприймальне підприємство» (84000, Донецька область, Олександрівський район, смт. Олесандрівка, вул. Радянська, буд.16, р/р 260001411 в Кельменецькому відділенні ЧОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 356464, код ЄДРПОУ 30823978) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Максимова Андрія Анатолійовича (01030, м. Київ, а/с №85), ліцензія серія АБ №176226 від 14.09.2005 р.

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14-А) порушено справу про банкрутство:

Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Зоря», справа №11/Б-978, адреса: Тернопільська область, Шумський район, с. Рохманів, і. к. 30787222, р/р №260062093 в ТОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 338501.

Розпорядником майна по справі призначено Міхненко Н. І., м. Тернопіль, вул. Лесі Українки, 3/23. Ліцензія серії АБ №158490 від 27.12.2006 року видана Державним департаментом з питань банкрутства.Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) від 08.10.2007 р. по справі №Б15/239-07 визнано банкрутом СК «Обрій», код ЄДРПОУ 03742966, адреса: Дніпропетровська область, Васильківський район, с. Катеринівка, р/р 26007310021101 в АКБ «Новий», МФО 305954. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М. (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725). Кредитори заявляють свої вимоги.

Свідоцтво про державну реєстрацію засобу масової інформація Серія КІ №963 журнал «Business Travel», зареєстрований на ім'я Шоцької О. В. та Ковалинської О. О. у зв'язку з втратою вважати не дійсним.

Постановою Господарського суду Черкаської області (бул. Шевченка, 307, м. Черкаси, 18005) від 22.11.2006 р. по справі №14/5403 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Підставки» (і. код 03793099, адреса: с. Підставки, Золотоніський р-н, Черкаська обл., 19713) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута судом призначено Золотоніську Об'єднану Державну податкову інспекцію (юр. адреса: вул. Шевченка, 153, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Печатки та штампи СТОВ «Підставки» вважати недійсними (втраченими).

Постановою Господарського суду Черкаської області (бул. Шевченка, 307, м. Черкаси, 18005) від 27.11.2006 р. по справі №10/5324 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Софіївське» (і. код 01528393, адреса: с. Софіївка, Золотоніський р-н, Черкаська обл., 19721) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута судом призначено Золотоніську Об'єднану Державну податкову інспекцію (юр. адреса: вул. Шевченка, 153, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Печатки та штампи СТОВ «Софіївське» вважати недійсними (втраченими).

Постановою Господарського суду Черкаської області (бул. Шевченка, 307, м. Черкаси, 18005) від 15.11.2006 р. по справі №01/5000 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Агрохімсервіс» (і. код 31369466, адреса: вул. Садова, 59, с. Коробівка, Золотоніський р-н, Черкаська обл., 19772) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута судом призначено Золотоніську Об'єднану Державну податкову інспекцію (юр. адреса: вул. Шевченка, 153, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Печатки та штампи СТОВ «Агрохімсервіс» вважати недійсними (втраченими).

КУРІНЬ

СУБОТА, 22 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 243-244 (4243-4244)

23 грудня — хмарно з проясненнями. У східній частині невеликі опади, переважно у вигляді мокрого снігу, слабка ожеледь; на решті території без істотних опадів, місцями туман. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, західний, 5—10 м/с. Температура переважно плюсова, лише на Правобережжі 3—8° морозу, в Карпатах та на Прикарпатті місцями 10—15° морозу; вдень від 3° морозу до 2° тепла.

цього ДНЯ

22 ГРУДНЯ

■ 1742. *На Чернігівщині народився Данило Самойлович, лікар, основоположник вітчизняної епідеміології, член 12 іноземних академій наук.*

■ 1877. *Народився український живописець, майстер портрета і натюрморта Павло Волокидін.*

■ 1882. *Американець Едвард Джонсон винайшов ялинкову електрогірлянду.*

■ 1917. *У Києві засновано академію мистецтв (з 1934 р. — художній інститут).*

■ 1937. *Народився російський дитячий письменник Едуард Успенський, «батько» Чебурашки і кота Матроскіна.*

■ 1967. *В СРСР ухвалено Ветеринарний статут.*

■ 1989. *Народна революція в Румунії. Повалення режиму Чаушеску.*

■ 2005. *В Україні створено Державну морську лоцманську службу.*

■ КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

☞ ***За бугром злодій поза законом, а в нас кожен «бугор» — злодій в законі.***

☞ ***У нас для тих, хто пише закони, закони не писані.***

☞ ***Чи можна пізнати сенс життя, якщо не живеш, а животієш?***

Борис РЕВЧУН.

Кіровоград.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Філософія щастя

Який я був щасливий, коли ще не знав, що таке щастя!

Знання — сила

Хто не п'є, той не знає, як добре не пити!

Смішний народ

А чого це народ обуюється таким життям? Адже ж не йому жити!

Мрії здійснюються

Я мріяв про зустріч з вами, поки не зустрів!..

Ноу-хау

Аморальна мораль.

Є проблема

Дурням закон не писаний, але дурні можуть писати закони.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ КАЗКА

Громадянська війна

Позицій є завжди три: власне Позиція (і вся її Пропозиція), Опозиція та Міжпозиція. Як те, що між двома стільцями.

Миші, Коти й Собаки колись жили в мирі, злагоді та дружбі. Причому, всі — в одному домі, який побудували спільно. Дім був триповерховий, щоб кожний міг жити на своєму поверсі: Миші — на першому, Коти — на третьому, Собаки — на другому. Чого так? Щоб Мишам було ближче до підпілля, Котам — до горища, а Собакам — їм не треба ні підпілля, ні горище тим більше.

І жили всі однаково бідно. Бо влада тоді була така: усі повинні працювати, а багатства не мати! Бо багатство робить ледачим, а країні потрібні роботящі, а не ледарі!

І раптом влада перемінилась! І всі розбагатіли — і Собаки, і Коти, і навіть Миші. Бо всі тепер могли робити все те, чого не можна було колись, — красти, прихвачувати і торгувати!

Як тільки всі троє зрозуміли, що розбагатіли, вирішили відзначити з такої нагоди і як годиться. Оскільки Собаки розбагатіли найбільше, в них і відзначити вирішили.

Зібралися всі і все відзначили.

Але не тільки відзначили, а й помітили: Собаки нагребли щось зайве! Почали з'ясовувати: Коти і Миші — в Собак.

З'ясувалося, Коти нагребли теж чимало! Собаки і Миші почали тепер з'ясовувати в Котів, чому стільки?! Стільки багато.

Оскільки відзначили як годиться, розібралися теж як годиться: хтось підпалив спільний дім, і всі зосталися з тим, у чому кого яка мати народила!

Тепер усі, хто зумів і встиг вибратися з палаючого будинку, стали з'ясовувати стосунки по-справжньому. Собаки переловили і передавили майже всіх Котів та Мишей, Коти — Мишей, що врятувалися від Собак... Тому що були вони, Миші, з Котами проти Собак, одні, і — з Собаками проти Котів, другі. Це була щонайсправжнісінька громадянська війна! Кінця якій поки що не було видно.

Через те що всі війни мають своїх історіків, наша теж має своїх. Які, як і всі історики всіх воєн, тепер з'ясовують, а коли ж вона почалася: коли згорів будинок? коли почалося розбирання? чи коли почалося з'ясування?

Як відомо, історики бувають не тільки одні й другі, а і п'яті та десяті... Тому одні стверджують: коли почалося розбирання, другі -коли почалося з'ясування, треті копнули аж дуже глибоко — коли ще тільки побудували спільний дім: мовляв, це лише на вигляд і на слух було все в ньому — у мирі, злагоді та дружбі...

Та всі вони, такі історики, неправі. Бо почалася вона, громадянська війна, як тільки-но влада перемінилася!

І навіть ще раніше — коли тільки почала перемінюватись.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Шейх? На вечірнє доїння!

Юлія Тимошенко:

— Коли в рості цін уряд звинувачує світові тенденції й арабських шейхів, у підвищенні тарифів — керівників ЖЕКів, а в подорожчанні яєць і молока — корів та курей, це сором для країни.

Від чергового:

— І цей сором у країні триватиме доти, доки ви не змусите наших шейхів доїтися, а керівників ЖЕКів нести яйця. Бажано золоті!

Запаморочення від успіхів

Віктор Янукович:

— Помаранчеві злякалися успіхів нашої команди...

Від чергового:

— Ні, першою злякалась інфляція і подерлась угору, а потім рвонули ціни, побажавши успіху всім нам від імені вашої команди...

І чутно, і видно

Микола Рудьковський, колишній міністр транспорту і зв'язку:

— Якщо пана виконувача обов'язків глави СБУ цікавить моє особисте життя, йому краще зайняти позицію під моїм ліжком.

— Яким зв'язком користуєтесь?

— Статевим!..

Там буде не дуже добре видно, зате добре чути.

Від чергового:

— Ви маєте на увазі ліжко в vip-відділенні чартерного літака чи якесь інше?!..

Святе місце порожнім не буде

Ганна Герман, народний депутат:

— У дитинстві святий Микола часто приносив також різку. Тепер приносить дедалі рідше.

Від чергового:

— Тим більше, що для вас святий Микола тепер став святим Віктором...

Здрастуйте, баржо, Новий рік!

Геннадій Москаль, народний депутат, про плани зустрічі Нового року з паном Шуфричем:

— Я хочу орендувати баржу і вирушити в новорічну подорож по Дніпру. Хочу запросити на баржу Нестора Івановича та бомжів...

Від чергового:

— Пане Москаль, чи не могли б ви хоч на Новий рік з повагою ставитися до бомжів?!..

Професорські університети

Василь Кисельов, народний депутат (Партія регіонів), про главу парламенту А. Яценюка:

— У нас парламентсько-президентська республіка, а не навпаки. І перша особа держави сьогодні все-таки вважається спікер. І якщо він прийшов учитися, то хай він учиться в іншому місці.

Від чергового:

— Ви нагадуєте другорічника, який корчить із себе професора перед молодшими однокласниками.

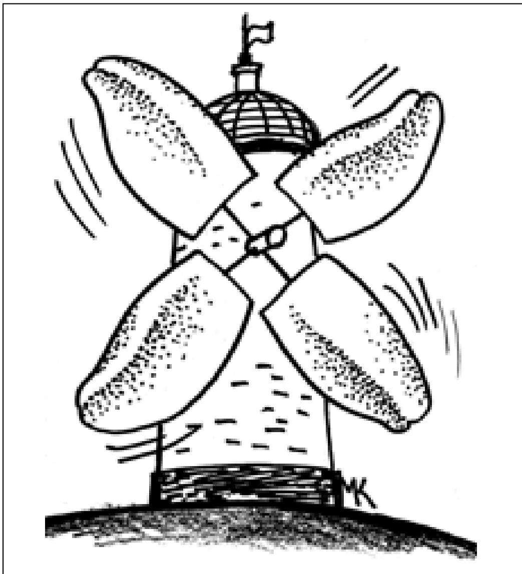

Мал. Миколи КАПУСТИ та Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4327

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-204

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**